

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA ŠPORT
Športno treniranje - badminton

SPREMEMBE PRAVIL IN NAČINA ŠTETJA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA

Diplomsko delo

MENTOR
doc. dr. Miran Kondrič

RECENZENT
izr. prof. dr. Mateja Videmšek

KONZULTANT
Miha Košnik prof. šp. vzg.

AVTOR
Miha Horvat

Ljubljana, 2007

ZAHVALA

Zahvaljujem se mentorju, dr. Miranu Kondriču, za vso pomoč pri nastajanju diplomskega dela. Zahvaljujem se Danici ter vsem sorodnikom, ki so mi omogočili študij na Fakulteti za šport Univerze v Ljubljani in mi nudili oporo in razumevanje.

Hvala Badmintonski zvezi Slovenije, predvsem Andreju Poharju za ideje in strokovno literaturo ter Luki Petriču za ideje in prevajanja.

Hvala ge. Tatjani Gornik-Baraga za lektoriranje diplomskega dela, Urši Baraga za lektoriranje angleškega izvlečka ter Andreju Nemcu za oblikovanje diplomskega dela.

Posebna zahvala pa moji Tjaši, ki mi stoji ob strani in me podpira.

Hvala Tjaša.

Ključne besede: *badminton, pravila, način štetja*

SPREMEMBE PRAVIL IN NAČINA ŠTETJA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA

Miha Horvat

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2007

Športno treniranje - badminton

Število strani: 85 Število slik: 12 Število skic: 2 Število tabel: 4 Število virov: 17

IZVLEČEK

Namen diplomske naloge je bil predstaviti spremembe pravil in načina štetja skozi zgodovino badmintonu, kako so te spremembe pravil in načina štetja vplivale na razvoj badmintonske igre ter kakšen je bil vpliv sprememb pravil in načina štetja na popularizacijo badmintonu.

Ugotovljeno je bilo, da so se s širjenjem badmintonu v njegovih zgodnjih letih razvijali badmintonski rekviziti in tudi pravila igre. Pravzaprav so pravila, način štetja in rekviziti tisti, ki so pripeljali igro na nivo, kakršnega danes srečujemo.

Zaradi dolgih in monotonih tekem, tako za gledalce kot tudi za igralce, ki so bile odigrane po starem načinu štetja (na dva dobljena niza do 15 točk), je badminton začel izgubljati na svoji priljubljenosti. Ravno zaradi tega so bili vodilni možje pri Svetovni badmintonski zvezi dolžni storiti nekaj, da bi to preprečili. Tako so spremenili način štetja v veliko bolj dinamičnega in atraktivnega in sicer na dva dobljena niza do 21 točk pri čemer je vsaka napaka točka. Poleg tega so spremenili tudi nekatera pravila.

Kljub temu, da so zadnje spremembe načina štetja ter pravil prinesle nekaj zelenih rezultatov, bo morala Svetovna badmintonska zveza (v nadaljevanju BWF) tudi v prihodnje iskati rešitve, ki bi badminton naredile še bolj atraktivnega tako za gledalce kot tudi za igralce.

Key words: *badminton, rules, counting*

CHANGE OF RULES AND SYSTEM OF COUNTING THROUGH THE HISTORY OF BADMINTON

Miha Horvat

University of Ljubljana, Faculty of Sport Education

Sports training - badminton

Nr. of pages: 85 Nr. of Pictures: 12 Nr. of diagrams: 2 Nr. of tables: 4 Nr. of sources: 17

ABSTRACT

The aim of diploma work is to introduce the changes of badminton rules and system of counting through the history of badminton, and how changes of rules and system of counting have affected the development and the popularization of badminton.

Following the results of this study, it was concluded that with spreading of badminton in his early years, also the equipment and rules of the game have been developing. Actually the rules, system of counting and equipment, are the ones which have brought the game to the level we know today.

Because of the long and monotone matches, for both spectators and players, played with old system of counting (3x15points), the badminton started to lose on its popularity and forced the chair-men of the Badminton World Federation to prevent this to happen. So, they changed the system of counting into much more dynamic and attractive system 3x21 with every point counts. Besides that they changed some other rules.

Although the changes of rules and system of counting have brought some positive results, the World Badminton Federation (BWF) will have to search for more solutions in the future, which would make badminton even more attractive for spectators and players.

KAZALO

1. UVOD	7
2. PREDMET IN PROBLEM	9
3. ZGODOVINA BADMINTONA	13
3.1 Zgodovinski razvoj igre v svetu	13
3.2 Razvoj badmintona v Sloveniji	17
4. CILJI NALOGE	18
5. METODE DE LA	19
6. PRAVILA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA	20
7. DANAŠNJA PRAVILA BADMINTONSKE IGRE	40
8. IGRIŠČE IN BADMINTONSKA OPREMA DANES	51
9. NAČIN ŠTETJA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA	61
Sistem štetja: 3 x 15 točk (na dva dobljena niza do 15 točk)	61
Sistem štetja : 1 x 21 točk	63
Sistem štetja: 5 x 7 točk (na tri dobljene nize do 7 točk)	64
Sistem štetja: 3 x 21 (na dva dobljena niza do 21 točk)	66
10. MNENJA IGRALCEV IN TRENERJA O PRAVILIH TER SISTEMU ŠTETJA NA DVA DOBLJENA NIZA DO 21 TOČK	73
11. PRIHODNOST BADMINTONA	80
12. SKLEP	82
13. LITERATURA	84

1. UVOD

Skoraj vsak je že na kakšnem pikniku ali dopustu na morju dobil v roke badmintonski lopar. Potem je najverjetneje igral tako, da je štel udarce in jih skušali naštet čim več, preden je žogica padla na tla.

Ravno ta "nedeljska" različica badmintona je kriva, da ob omembi badmintona večina najprej pomisli na lahkotno zabavo v naravi in ne na resen šport. To zmotno prepričanje se danes počasi razblinja, saj se vse več ljudi odloča za tisti "pravi" badminton, ki se igra čez mrežo in na označenem igrišču v dvorani. Ti ljudje lahko povedo, da je badminton gotovo eden izmed zahtevnejših športov. Na tekmovalni ravni zahteva odlično telesno pripravljenost, izjemne sposobnosti reagiranja in močno koncentracijo. (<http://www.badminton-klublj.si/badminton-obadmintonu.asp>)

Badminton spada med najhitrejše športne igre na svetu. Uvrščamo ga v skupino športnih iger z loparji (namizni tenis, tenis, squaš). Po načinu igranja je podoben tenisu in namiznemu tenisu, pri katerih je tudi tekmovalna površina (igrišče) med nasprotnikoma oziroma paroma razdeljena z mrežo na dve polovici.

Smisel igre je udarjanje pet gramov težke peresne žogice z loparjem, katerega teža se giblje med 85. in 90. grami, preko 155 centimetrov visoke mreže, katera deli igralno površino na dva enaka pravokotnika. Cilj igre je perjanico udariti na nasprotnikovo stran, tako da je ta ne more vrniti nazaj, upoštevajoč vsa pravila igre.

Badminton ima veliko podobnosti s tenisom, vendar se od njega loči tako v tehničnih kot v taktičnih prvinah. Poleg tega se badminton razlikuje tudi po velikosti igrišča, ki je štirikrat manjše od teniškega ter seveda še po loparju in žogici. Lopar je precej lažji kot tudi žogica, ki je iz gosjega peresa. Razlika pa je tudi v tem, da pri badmintonu žogica ne sme pasti na tla. Tako se v primerjavi s tenisom v enakem igralnem času izvede do štirikrat več udarcev ter opravi do šestkrat več gibanja po igrišču.

Badmintonski dvoboj se točkuje po osvojenih točkah in nizih. Še pred kratkim se je igralo na dva dobljena seta do 15 točk, kjer se lahko samo na svoj začetni udarec

(servis) osvoji točko. Z 6. majem 2006 je v veljavo prišel nov način štetja, pri katerem je vsaka napaka točka («Rally Point Scoring System»). Igra se na dva dobljena niza do 21 točk. Kdor pri razliki vsaj dveh točk prvi doseže 21 točk, postane zmagovalec niza. Če oba igralca dosežeta 20 točk, zmaga igralec, ki prvi doseže razliko dveh točk. Zmagovalec dvoboja je tisti, ki prvi doseže dva niza.

Badminton se igra v petih različnih disciplinah. To so: moški in ženske posamezno, moški in ženski pari ter mešani pari.

Badminton je tako individualna kot ekipna športna panoga. Zanimivi in razburljivi so dvoboji pri tesnih izidih, kjer o zmagovalcu odločajo malenkosti.

Badminton krepi vse mišice telesa, izostri čute in reflekse, izboljšuje aerobno pripravljenost in mišično vzdržljivost. Poškodbe niso prepogoste, čeprav se hitro zgodi, da si po nerodnosti zvijemo gleženj ali kaj podobnega. (<http://www.badminton-klublj.si/badminton-rekreacija.asp>)

Za igranje tekmovalnega badmintona so potrebni eksplozivnost, bliskoviti refleksi in hitra koordinacija oči in rok. Največja zabeležena hitrost žoge presega 332 km/h, kar je hitreje kot najhitrejši teniški začetni udarec (servis) in se pojavlja redno pri tekmah na vrhunski ravni. Dodajmo temu še dejstvo, da se pri igri dvojic pogosto zvrsti 40-50 udarcev v 20-ih sekundah. (<http://www.argus-klub.si/argus.htm>)

Prav zaradi tega je badminton zelo zanimiv šport prihodnosti, saj v splošnem pomanjkanju časa predstavlja pravo rešitev za hitro ter intenzivno rekreacijo. Ob tem je primeren tudi za igralce vseh starosti ter sposobnosti, saj v nasprotju z drugimi športi z loparjem (npr. tenis) za užitek pri igri niso potrebne posebne spretnosti.

Do takih sprememb ni prišlo čez noč. Potrebno je bilo precej let v katerih se je badminton razvijal do oblike kot ga poznamo danes, vendar menim, da ima še veliko možnosti za nadaljnji razvoj.

2. PREDMET IN PROBLEM

Od nastanka badmintonske igre pa vse do danes je v njenem razvoju prihajalo do sprememb pravil ter načinov štetja. Danes si težko predstavljamo sodobno badmintonsko igro brez vseh sprememb do katerih je prišlo skozi njeno zgodovino. Predvsem pomembna so zadnja štiri leta, v katerih je prišlo do zamenjave treh različnih načinov štetja.

Badminton je bil ob svojih začetkih namenjen premožnejšemu sloju. Sprva je bila športna plat igre precej manj pomembna kot takratna moda in prireditve, ki so se vrtele okrog badmintona.

Ko je dobila badmintonska igra športni značaj, so bila postavljena prva pravila. Ta pravila so se skozi zgodovino spreminjala in z njimi tudi načini štetja.

Leta 1877 je bil v Angliji ustanovljen prvi badmintonski klub »Bath Badminton Club«, ki je predpisal prva pravila te igre. Kmalu zatem, leta 1893, je bila ustanovljena Badmintonska zveza Anglije, ki je izdala prva uradna pravila, katera so bila podobna današnjim. Tako so bili postavljeni temelji za razvoj nove igre iz mesta Badminton. S tem je postal badminton priznan kot nov šport, ki se je kmalu razširil na 12 klubov.

V prvi polovici 20. stoletja, natančneje 5. junija 1934 so badmintonske zveze Anglije, Danske, Francije, Irske, Kanade, Nizozemske, Nove Zelandije, Škotske in Walesa ustanovile Mednarodno badmintonsko zvezo – »International Badminton Federation« (v nadaljevanju IBF). Njen prvi predsednik je postal sir George Thomas Bart.

Vse do leta 1992, ko je bil badminton prvič odigran na olimpijskih igrah v Barceloni ni bilo v badmintonu praktično nobenih novosti glede načina štetja ter samih pravil. (Žorga in Nagode, 1992)

Do prve spremembe je prišlo leta 1992, ko so uvedli podaljšano igro (»setting« ali »not setting«). To je pomenilo, da je lahko igralec, ki je prvi v nizu prišel do 13. točk, ob morebitnem izenačenju rezultata drugega igralca, imel možnost podaljšati igro za 5 točk, torej do 18 točk. Pri rezultatu 14 točk proti 14 točk pa je imel igralec, ki je dosegel prvi 14 točk, možnost za podaljšanje igre za 3 točke, torej do 17 točk.

Kvaliteta igralcev se je iz leta v leto dvigala, igra je postajala vse bolj dinamična. Pri sistemu štetja na tri dobljene nize do 15 točk je tako prihajalo do maratonskih dvobojev, ki so se lahko zavlekli celo do dveh ur. To je postajalo za gledalce zelo nezanimivo in dolgočasno, za same igralce pa zelo naporno. Velikokrat je prihajalo do mnogih menjav začetnega udarca pri čemer je rezultat ostal isti. To za televizijske prenose ni bilo več zanimivo, pa za organizatorje tekmovanj ne, saj so tekme postale velika neznanka po dolžini trajanja. Zaradi tega so se lahko tekmovanja zavlekla pozno v noč.

Vse to je pripeljalo do tega, da je badminton začel izgubljati na svoji priljubljenosti. Vodilni močje pri IBF-u (»International Badminton Federation«, danes imenovan BWF- »Badminton World Federation«) so bili prisiljeni uvesti novosti, ki bi badminton približale množicam ljudi.

Temu je sledil prvi poskus spremembe načina štetja in sicer so leta 2002, za obdobje tekmovalne sezone 2002/2003, uvedli sistem štetja na tri dobljene nize do 7 točk. To pomeni, da je lahko prišlo do petih nizov, pri čemer je bil peti odločilni. Ta sistem je bil skrajšana različica tradicionalnega sistema (3 x 15 točk) s tem, da so bili nizi skrajšani na 7 točk. To naj bi privedlo do skrajšanja časa tekem in do možnosti večjih presenečenj na tekmovanjih. Vendar se ta eksperimentalni sistem ni uveljavil in je bil tako konec sezone zamenjan s tradicionalnim načinom štetja.

V decembru 2005 se je IBF ponovno odločil za spremembo v načinu štetja, vendar tokrat za veliko bolj korenito. Želeli so, da se ponovno skrajša igralni čas tekem in poenostavi način štetja, tako da bo gledalcem v dvorani in tistim pred malimi zasloni veliko lažje razumljiv. Uvedli so »Rally Point Scoring System«, pri čemer je vsaka napaka točka. Igra se na dva dobljena niza do 21 točk. Sistem je bil najprej poskusni

in sicer v obdobju od februarja 2006 do maja istega leta, ko ga je IBF potrdil in sprejel.

Z novim sistemom je res prišlo do večjih presenečenj, kjer lahko slabše uvrščeni igralci premagajo bolje uvrščene na jakostni lestvici. Tudi same tekme trajajo manj časa, kar je bolje za igralce kot tudi za gledalce.

Vse te spremembe so seveda vplivale na sam razvoj badmintonske igre. Hkrati s spremembo načinov štetja pa je prišlo tudi do sprememb v načinu samega treniranja ter taktike v igri.

Poleg načina štetja pa ne smemo pozabiti na sama pravila badmintona, ki so se skozi zgodovino ustvarjala in uveljavljala.

S tem, ko je badminton dobil športni značaj in so se pojavila prva tekmovanja, so bila postavljena prva pravila te igre. Ta so bila na začetku zelo skopa in so določala predvsem dimenzije igrišča, višino mreže ter kaj so napake. Dimenzije igrišča ter višina mreže so vse do danes ostale iste (razen nekaj izjem pred letom 1893).

Da ne bi prihajalo do spornih situacij na tekmovanjih, so morali pravila razširiti, kar pomeni, postaviti za vse enaka pravila. Tako je v 20. stoletju prišlo do uvedbe novih pravil.

Na današnjih tekmovanjih so sodniki tisti, ki odločajo o pravilnostih povezanih s pravili.

Pravila sedaj dovoljujejo, da trenerji svojim varovancem dajejo navodila med točkami ter sedijo neposredno za igriščem. Glavni sodnik lahko prekliče odločitev stranskega sodnika. Odmor ni več dovoljen med samim nizom razen pri 11 točk, ko je dovoljen odmor 90 sekund.

Tu ne smemo pozabiti še na badmintonsko opremo, ki se je z razvojem novih materialov in načinov v proizvodnji, prav tako spreminjala in izpopolnjevala. V pravilih

je opredeljeno, kakšna oprema se lahko uporablja na tekmovanjih. Pravilo določa obliko in velikost loparja ter tudi žogice.

Tako so bili na začetku badmintonski loparji predvsem iz lesa ter kasneje iz aluminija. Razvoj materialov je pripeljal do tega, da se danes za loparje uporabljajo lahki in trpežni materiali kot so: grafit, karbon, titan. Ti materiali so zelo lahki in trpežni ter omogočajo dober prenos energije od roke do žogice.

Za tekmovanja so predpisane pernate žogice, ki so narejene iz 16. gosjih peres in so težke 5 gramov. Tudi hitrost žogic je predpisana.

S tem pa Mednarodna badmintonska zveza še zdaleč ni izčrpala vseh možnosti, kako narediti igro bolj zanimivo za gledalce in igralcem omogočiti dovolj kreativnosti v igri.

3. ZGODOVINA BADMINTONA

3.1 Zgodovinski razvoj igre v svetu

Badminton je eden izmed najstarejših športov. Po raziskavah zgodovinarjev segajo začetki te igre v obdobje cesarja HUANGTI-ja na Kitajskem, t. j. približno 2000 let pr.n.št. Igro, ki je imela razmeroma malo skupnega z današnjo obliko badmintona so imenovali DI-DŽIAN-DZI. Igrali so jo tako, da je kot lopar služila odprta dlan roke, za žogo pa so uporabljali kovanec na katerem sta bili pripeti dve peresi. Še v 16. stoletju je bila na Kitajskem nekoliko spremenjena oblika te igre pod imenom TI-JIANCI bolj popularna od nogometa. V 14. stoletju so na Japonskem dekleta in žene igrale igro OIBANE. Kot žoga jim je služilo sadje, "opremljeno" s pisanimi fazanjimi peresi. Loparji so bili leseni in podobni današnjim namiznoteniškim. Na hrbtni strani je bila slika njihovega najdražjega, ter tako s to stranjo loparja niso smele udarjati. Torej niso poznali udarca z »backhandom«. V Koreji so poznali igro, podobno današnji, INDIACI. Igrali so jo z nogami.

Kasneje se je badmintonu podobna igra razvila tudi v Mehiki, kjer je kot žogica služila guma, v katero so bila vdelana ptičja peresa. Lopar je imel obliko podkve, napet pa je bil z usnjenimi jermeni.

V Evropi se je badmintonu podobna igra igrala najprej na francoskem dvoru. Znano je, da se je zmagovalec bitke pri »Marignanu« kralj Franc I. (1515-1547) rad posvečal igri imenovani najprej COQUANTIN, kasneje pa JEU VOLANT oziroma »Battledore and Shuttlecock«. V začetku je bila žogica sestavljena iz plute in kokošnjih peres. S časom so se razvili tudi rekviziti. Žogica je bila opremljena izmenično s črnimi in belimi peresi, da je bila bolj vidna. V tej fazi razvoja so igro imenovali PICANDEU. Igrale so jo predvsem dvorne dame. Žogo so morale udariti čim višje, ne da bi se pri tem premaknile z mesta. Pri tem so morale udarjati tudi z »backhandom«. Najbolj znana "igralka badmintona" iz teh fevdalnih časov je bila Kristina Švedska.

Slika 1: Rekviziti za igro »Battledore and Shuttlecock«

Vir: <http://www.badminton-wolfsberg.com/templatura/images/favicon.ico>

Mesto Badminton v grofiji Gloucestershire (danes Avon) v Angliji je "rojstno mesto" badmintona. Na svojem posestvu v tem mestu je leta 1870 »Beaufortski« vojvoda svojim gostom predstavil igro »POONA«, ki so jo v Indiji v mestu Poona igrali angleški oficirji. Ob predstavitvi sta bila nasprotnika ločena z mrežo, s tem pa je igra dobila športni značaj. Leta 1887 so bila postavljena prva pravila in "igra iz Badmintona" se je pričela hitro širiti. Že leta 1877 so Angleži ustanovili prvi badmintonski klub na svetu: »Bath Badminton Club« in sestavili prva pravila za igro. Sprva so igrali badminton le premožnejši sloji, v glavnem kot družabno igro. Športna plat je bila manj pomembna, bolj pa takratna moda. Obleka za igro je bila natančno predpisana. Moški so nosili frake in cilindre, ženske pa klobuke različnih barv, ogrinjala in obleke z dolgimi vlečkami.

Slika 2: Igralec badmintona iz 19. stoletja

Vir: http://www.badminton-wolfsberg.com/templates/wds_natura/images/favicon.ico

Leta 1893 so v Angliji ustanovili prvo badmintonsko zvezo »Badminton Association of England«. Tako je bil badminton dokončno priznan kot nov šport, ki se je še v istem letu razširil na 12 klubov. Prvo britansko prvenstvo »All England Championships« je bilo odigrano leta 1899 v Londonu in je bilo končano v enem dnevu. Kasneje je to vsakoletno tekmovanje preraslo v neuradno svetovno prvenstvo za posameznike in dvojice, ki se ga udeležujejo najboljši igralci z vsega sveta. Še danes je zmaga na tem prvenstvu skoraj tako pomembna kot zmaga na olimpijadi ali svetovnem prvenstvu.

Ob koncu preteklega stoletja je bila ustanovljena Irska badmintonska zveza, leta 1902 pa prvi nemški klub »Der Bad Homburg Badminton Club«. Leta 1903 je prišlo do prvega mednarodnega dvoboja med Anglijo in Irsko. Badmintonska zveza Škotske je bila ustanovljena leta 1907, sledili so ji Wales in druge evropske države. 5. junija 1934 so badmintonske zveze Anglije, Danske, Francije, Irske, Kanade, Nizozemske, Nove Zelandije, Škotske in Walesa ustanovile Mednarodno

badmintonsko zvezo – »International Badminton Federation« (IBF). Njen prvi predsednik je postal Sir George Thomas Bart.

»International Badminton Federation« (IBF), ki je krovna badmintonska organizacija se je v letu 2006 preimenovala v »Badminton World Federation« (BWF). V njo je včlanjenih pet kontinentalnih badmintonskih zvez (»African Badminton Confederation«, »Badminton Asia Confederation«, »Badminton Europe«, »Badminton Oceania Confederation«, »Badminton Pan Am Confederation«), ter 156 nacionalnih badmintonskih zvez. Pri BWF-ju je registriranih 50.000 tisoč igralcev. (<http://www.internationalbadminton.org/>)

V sezoni 1948/49 je bilo prvič izvedeno moško ekipno svetovno prvenstvo »Thomas Cup« (»The International Badminton Championship Cup«), ki se je nato igralo vsaka tri leta (pet iger posamezno in štiri igre dvojic), pokal pa je daroval sir George Thomas Bart. V sezoni 1956/57 pa je bilo prvič izvedeno žensko ekipno svetovno prvenstvo, »Uber Cup« (»The Ladies International Badminton Championship Challenge Cup«), kjer se je ciklus igral prav tako na tri leta (tri igre posamezno in štiri igre dvojic). Tu je pokal darovala gospa Uber.

Od leta 1982 naprej se igra »Tomas Cup« na vsaki dve leti, enako tudi »Uber Cup«, vendar od leta 1984.

Leta 1967 je bila ustanovljena Evropska badmintonska zveza – »European Badminton Union« - EBU (v letu 2006 se je preimenovala v »Badminton Europe« - BE) in je leta 1968 organizirala 1. evropsko prvenstvo za mešane ekipe. Tega leta se je badminton pojavil tudi kot demonstracijski šport na olimpijskih igrah v Münchnu.

Od leta 1977 se vrstijo vsaki dve leti tudi svetovna prvenstva. Leta 2004 se je BWF odločila, da se svetovno prvenstvo organizira vsako leto, razen na olimpijsko leto.

Od olimpijskih iger v Barceloni leta 1992 je badminton tudi olimpijski šport.

Badminton se igra v petih disciplinah: moški posamezno, ženske posamezno, moški in ženski pari ter mešani pari.

3.2 Razvoj badmintona v Sloveniji

V Jugoslaviji smo začeli igrati badminton leta 1956, ko se je za to športno panogo zavzel dr. Leander Bleiweis in ustanovil pri ŠD Papirničar v Vevčah pri Ljubljani prvi badmintonski klub. Badminton je bil sprva priključen Teniški zvezi Slovenije. Na skupščini Teniške zveze Slovenije (16. februarja 1957) je bil ustanovljen Odbor za badminton pri Teniški zvezi Slovenije (v nadaljevanju TZS).

Na letni konferenci TZS, 10. junija 1962 je bil ustanovljen samostojni Odbor za badminton Slovenije, ki se je 11. novembra 1964 preimenoval v Badmintonsko zvezo Slovenije (v nadaljevanju BZS), ki je bila kot edina badmintonska organizacija v Jugoslaviji oktobra 1965 sprejeta v Mednarodno badmintonsko zvezo IBF, 20. aprila 1968 pa v Evropsko badmintonsko zvezo.

Danes je v BZS včlanjenih 21 klubov. Na različnih turnirjih po Sloveniji tekmuje okoli 1600 igralcev vseh kategorij. Slovenija zavzema v Evropi položaj okrog 20. mesta v ekipni konkurenci. V igri posamezno in dvojic smo v zadnjih desetih letih nanizali nekaj lepih rezultatov, predvsem po zaslugi Andreja in Maje Pohar (večkratna državna prvaka). Med največje uspehe slovenskega badmintona pa štejemo tudi uvrstitev Maje Pohar na olimpijske igre v Sydneyju (Avstralija) leta 2000. Med odmevnejše rezultate članske reprezentance je treba omeniti še 4. mesto na »Helvetia« pokalu (člansko evropsko prvenstvo skupine B) v Mostu na Češkem (2001). (Žorga in Nagode, 1992)

4. CILJI NALOGE

Skladno s predmetom in problemom naloge so zastavljeni naslednji cilji:

- predstaviti pravila in načine štetja skozi badmintonsko zgodovino,
- ugotoviti vpliv sprememb načinov štetja na spremembe v treningu badmintonskih igralcev,
- ugotoviti vpliv načina štetja na popularizacijo badmintona.

5. METODE DE LA

Pri pisanju naloge smo uporabili:

- zbiranje dokumentacijskega gradiva (knjižni in elektronski),
- metodo neformalnega intervjuja,
- metodo pogovora s posamezniki.

Diplomsko delo je monografskega tipa in sloni na zbiranju virov s področja badmintona.

Pri proučevanju so bili uporabljeni tako domači kot tudi tuji viri, ki so razpoložljivi v knjižnicah in na svetovnem spletu. Za podatke, ki jih ni bilo mogoče dobiti med razpoložljivimi viri, je bila uporabljena metoda neformalnega intervjuja s trenerji in tekmovalci.

Največ podatkov in gradiva je bilo pridobljenih na svetovnem spletu. V veliko pomoč je bila tudi Badmintonska zveze Slovenije.

6. PRAVILA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA

6.1 Kako se je vse skupaj začelo

Prve vire o takratni novi igri, imenovani badminton, lahko najdemo v reviji »Country Gentleman's Magazine« iz 31. maja leta 1873.

Do takrat so v Angliji poznali igro »Battledore and Shuttlecock«, vendar se je nova igra imenovana badminton, nekoliko razlikovala od te igre. Glavna razlika je bila, da sta bila pri »Battledore and Shuttlecock« igralca oziroma igralci partnerji, katerih cilj je bil čim večkrat udariti žogico, ne da bi pri tem padla na tla. Poleg tega pa igralci niso bili ločeni z mrežo in omejeni s poljem.

Pri badmintonu se pojavi mreža in igrišče, cilj pa je zaključiti žogico oziroma dobiti točko. Igralca oziroma igralci so tu nasprotniki.

Iz revije »The Field« so leta 1873, zaradi zanimanja bralcev po novi igri, poslali svoje novinarje v različne regije po Indiji, da bi pridobili čim več informacij o igri badminton.

Prva pravila so prišla iz kraja Calcutta, zato so jih kar poimenovali »The Calcutta Rules«.

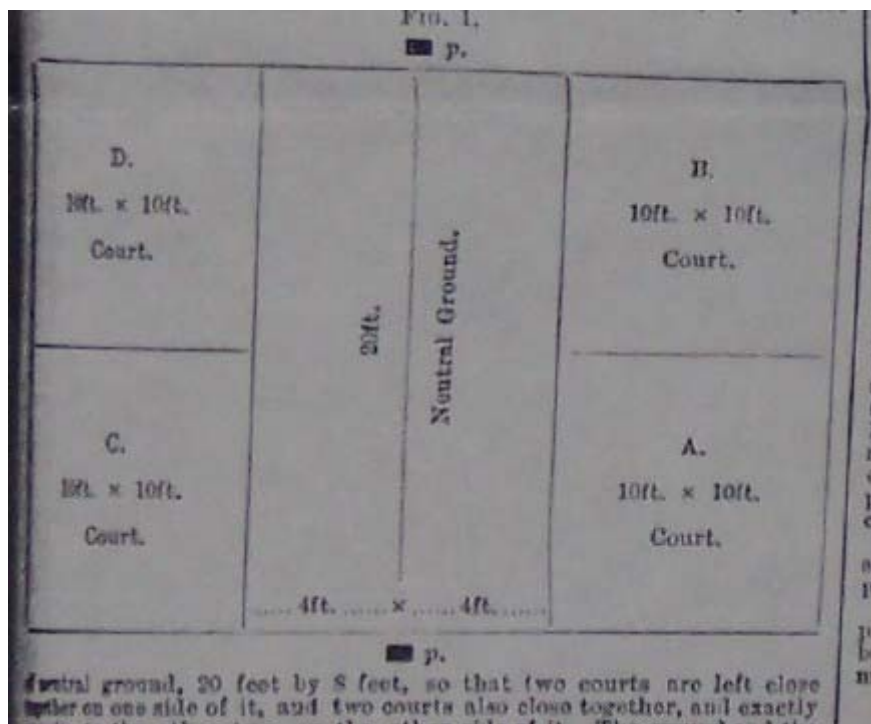
Knjižica s pravili se je imenovala "A Handbook of Badminton, with Rules for Playing the Game", napisal jih je major Henry Twisden Forbes.

Nekatera Forbesova pravila:

- priznava, da je igrišče, 8,53 m (28 ft) dolgo in 6,09 m (20 ft) široko, manjše kot na splošno v vojski, vendar je to bolj pošteno do ženskih igralk, ko igrajo proti moškim, saj nevtralizira večjo moč moških igralcev,
- mreža je iz istega razloga visoka 1,68 m,
- igrišče je razdeljeno na štiri dele, z nevtralnimi delom v sredini, prav tako kot danes.

Forbsova pravila imajo tudi veliko podobnosti s pravili, ki so veljala do leta 2002:

- dva servisa v igri dvojic,
- samo en servis na začetku igre dvojic,
- točko lahko osvoji samo stran, ki servira,
- po vsaki osvojeni točki igralca zamenjata polja (strani liho-sodo),
- niz do 15 točk,
- podaljšek za 5 točk pri rezultatu 13 vsi, ter za 3 točke pri rezultatu 14 vsi.

Slika 3: Skica »Forbsovega« igrišča

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/bad3.htm>

Ta pravila so bila v Angliji ponatisnjena v priročnejši obliki kot original.

Skoraj istočasno so prejeli na reviji »The Field« pismo tudi od svojega poročevalca iz kraja Nagpore s še enim setom pravil, ki so jih nato v kraju Murree, v pokrajini Punjab priredili.

Pravila iz kraja Nagpore:

- pisec poudarja, da je soigralec nasprotnik in ne partner kot pri igri »Battledore and Suttelcok«,
- igrišče je pravokotne oblike; 9,14 m (30 ft) dolgo in 4,57 m (15 ft) široko,
- mreža je napeta čez celotno širino igrišča v višini 1,52 m (5 ft),
- igrišče je razdeljeno na štiri dele, z nevtralnim delom v sredini, prav tako kot danes.

Sama igra je podobna igri iz kraja Calcutta.

Avtor omenja, da se lahko igra na večjem igrišču s tremi ali štirimi igralci na vsaki strani.

Avtorjeva izkušnja je, da manjše igrišče z dvema igralcema na vsaki strani ponuja najboljše igre.

Po pravilih iz Nagpore so se zgledovali pri pisanju pravil v kraju Murree, v pokrajini Punjab, ki so danes poznana kot ena najstarejših pravil za badminton.

Pravila iz kraja Murree:

- igrišče je 11,88 m (39 ft) dolgo in 6,09 m (20 ft) široko, zanimivo je da sta podpornika za mrežo pomaknjena 0,76 m (2,5 ft) v notranjost igrišča. Posledica tega je, da dobi igrišče obliko »peščene ure«,
- višina mreže je 1,52 m (5 ft) merjeno na sredini mreže,
- po končanem nizu igralci zamenjajo strani igrišča,
- zmagovalec niza začne s servisom v naslednjem nizu,
- točka se začne s servisom (pri servisu je potrebno imeti obe nogi na tleh v igrišču ter udariti žogico od spodaj navzgor tako, da žoga pade na nasprotno stran igrišča in se ne sme dotakniti nikogar od igralcev),
- servira lahko samo igralec, ki je na vrsti za servis,
- vsaka stran igrišča lahko udari žogico samo enkrat,
- podaljšek za 5 točk pri rezultatu 13 vsi, ter za 3 točke pri rezultatu 14 vsi,
- po vsaki osvojeni točki igralca zamenjata polji (strani liho - sodo),

- igra se na dva dobljena niza do 15 točk.

(http://www.worldbadminton.com/rules/1873_Muree-Simla.htm)

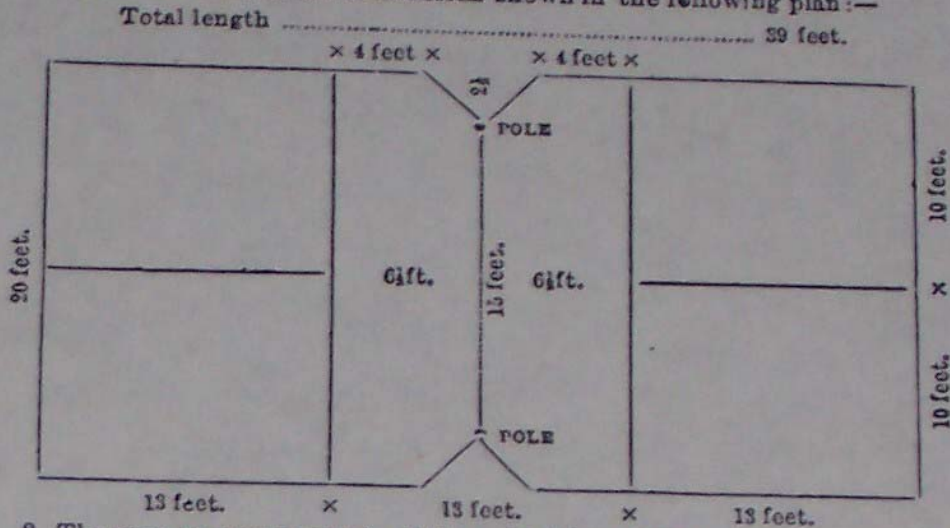
PASTIMES.

BADMINTON RULES.

SIR,—I inclose a set of Rules for Badminton, as adopted at Murree, in the Punjab, which I hope you may find worth publishing in your paper. Murree, Aug. 20. W. M.

BADMINTON RULES, SIMLA, AS ADOPTED AT MURREE.

1. The courts are of the dimensions shown in the following plan:—

2. The rope or upper margin of the net is 5 feet from the ground, measured half way between the poles.
3. The sides toss for choice of courts in the first game of each match. They change courts after each game.
4. The partners, of whom there are two on each side, arrange between themselves which shall hold the right court, and which the left court for taking serves. This arrangement may be changed once in the course of a game.
5. The right to begin the first game in each match is determined either by tossing, or playing a round under the following rules. The side winning a game has the right to begin the next game.
6. The game is begun by one of the players standing with both feet in a court, and striking the shuttlecock upwards with his battledore clean over the net, so that it would fall into the obliquely opposite court. This is called a serve. The term "clean over the net" means that the shuttlecock must not touch anything, or any person, on its way from the battledore to the other side of the net.
7. If the server sends the shuttlecock clean over the net, and the servee attempts to take it, that is to hit it back, the serve is good even though it does not fulfil the other conditions of Rule 6. The "servee" means the person holding, under rule 4, the obliquely opposite court. The servee alone may take the serve.
8. If the server sends the shuttlecock clean over the net, but so that it falls out of the bounds of the game without any attempt on the part of the servee to take it, or if the server fails to send the shuttlecock clean over the net, the server's hand is out.
9. If the server sends the shuttlecock clean over the net, but so that it falls within the bounds of the game, but not in the obliquely opposite court, or even if it falls in the obliquely opposite court, but has not been served upwards, or by the server standing in his proper place, and in neither case is any attempt made by the servee to take it, the serve is a fault. Two consecutive faults put the server's hand out.
10. The servee must take the first serve, which fulfils the conditions of Rule 6.
11. The servee must hit back the shuttlecock clean over the net, so that it would fall within the bounds of the game, and it must thus be hit to and fro, until one side fails to make a proper return. If this be the serving side, the server's hand is out.

OCT 18TH 1873

Slika 4: Skica igrišča po pravilih iz Murreeja

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/bad4.htm>

Kmalu po objavi prvih pravil za badminton iz Indije, so prišla na revijo »The Field« prva pisma z najrazličnejšimi vprašanji glede igre in pravil.

Kljub vsemu, da je bilo napisano v enem od pisem, da se badminton igra v notranjih prostorih, se v večini primerov badminton igra na prostem.

Tako opazimo, da so poročevalci revije »The Field« pošiljali pisma iz štirih različnih območij v Indiji. Vsako območje je imelo svoja pravila za igro badmintona. To pa nas sploh ne preseneča, saj so bili ti kraji med seboj zelo oddaljeni. Verjetno pa imajo pravila skupne korenine, saj so si podobna.

Preko Britancev je igra dosegla Ameriko. Ameriška revija »Harpers Bazar«, je 9. maja 1874 objavila članek o novi igri »badminton« (v reviji so tako napisali, verjetno je prišlo do napake) z veliko sliko mešanih parov (Slika 5).

Slika 5: Mešana para igrata badminton, leta 1874

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/index.htm>

Članek vključuje pravila ter skico igrišča. Igrišče je podobno tistemu iz Murreejevih pravil.

V isti številki »Harpers Bazar« je prva reklama za badmintonsko opremo. Prodajal jo je E. L. Horsman iz New Yorka.

V tem času se je pomen kriketa (igre) zmanjšal. Tako se je odprl prostor za nove športe. Zato je »All England Cricket Club« razširil svoje delovanje tudi na tenis in badminton. Članom »All England Cricket Cluba« je bila oprema za badminton na izposajo.

10. julij 1875 je »All England Cricket Club« organiziral tekmovanje v kriketu. Ob koncu tekmovanja so odigrali še par iger v tenisu in badmintonu. Tako igralci kot gledalci so bili zelo navdušeni nad tenisom, nad badmintonom pa nekoliko manj, kar niti ni čudno, saj se je tudi badminton igral na prostem kot tenis.

Čez dve leti je bilo prvo »All England« prvenstvo v tenisu, medtem ko je badminton skoraj izginil.

Deveta izdaja Enciklopedije Britanije je bila izdana po delih v letu 1875. V njej se pojavi opis igre badminton, ki ga je napisal gospod Henry Jones, ki je prej deloval pri reviji »The Field«.

Avtor HJ je bil Henry Jones, ki je že pod vzdevkom »Cavendish« napisal veliko knjig o igrah s kartami in bil eden od prvih oblikovalcev pravil za takrat novi igri tenis in badminton. Bil je tudi prvi sodnik na teniškem tekmovanju v Wimbledonu leta 1877.

Zapisal je:

»badminton, igra, ki se je pojavila pred kratkim. Lahko se igra na prostem ali znotraj, število igralcev je od dva do osem, najbolje dva ali štiri. Opis v nadaljevanju govori o igri na prostem, vendar tudi igra znotraj spoštuje ista pravila, upoštevajoč samo velikost prostora, v katerem se igra. Tla naj bi bila ravna. Trata ali asfalt sta najboljša podlaga. Velikost igrišča se lahko giblje od 12,19 m x 6,09 m (40 x 20 ft) do 9,14 m x 4,57 m (30 x 15 ft), odvisno od prostora in aktivnosti igralcev.

Meje igrišča morajo biti zarisane z belilom ali označene s trakom.

Na vsaki strani igrišča 4,57 m (15 ft) narazen, na polovici od servisnih črt, napnemo mrežo, kakšnih 1,82 m (6 ft) visoko, ki jo pripnemo na stojala ali v tla in podpremo s palicami.

Mreža, visoka 1,674 m (5ft 6in) ali 1,524 m (5 ft), mora biti napeta od ene strani do druge. Debelina mreže ni tako pomembna. Kjer stroški niso problem, naj sega do tal.

Za igranje badmintona potrebujemo:

- 1) žogice, ki naj bodo 12,5cm visoke in 31,1 g težke. Za igro zunaj se uporabljajo žogice obtežene s svincem. Kapica žogice mora biti oblečena v indijsko gumo,
- 2) lopar naj bo velik 76 cm (2 ft 6 in).

Namen igre je pošiljati žogico čez mrežo, dokler enemu od igralcev to ne uspe. Igralca z metanjem kovanca odločita, kdo bo začel s servisom in izbiro strani. Igralec, ki začne s servisom (A) se postavi v eno od polj na svoji strani igrišča, medtem ko se njegov nasprotnik (B) postavi diagonalno od njega na drugi strani mreže. A nato servira B-ju. A stoji v polju, ki si ga je izbral in udari žogico z loparjem čez mrežo diagonalno v nasprotnikovo igrišče. Igralec B mora nato vrniti servis, tako da udari žogico, ne da bi se prej dotaknila tal in tako naprej, dokler enemu od igralcev to ne uspe. Če je to igralec, ki je serviral, se število točk ne spremeni. Če pa žogice ne uspe vrniti igralec, ki je sprejemal servis, njegov nasprotnik dobi točko. Igralec, ki prvi doseže 15 točk, zmaga igro. Če je rezultat izenačen na 14:14, se igra na dve razliki.

Servis mora biti izveden pod določenimi pogoji: server mora stati z obema nogama v polju iz katerega servira, žogico mora poslati čez mrežo ne da bi se dotaknila mreže ali stoyal in tako, da pade žogica čez servisno črto polja diagonalno od njega. Če mu to ne uspe, je to napaka in mora servirati še enkrat. Dve zaporedni napaki povzročita izgubo servisa.

Takojšnjo izgubo servisa pomenita naslednji napaki:

- če udari žogico iz igrišča,
- če se ga žogica dotakne, potem ko jo je igralec že spustil.

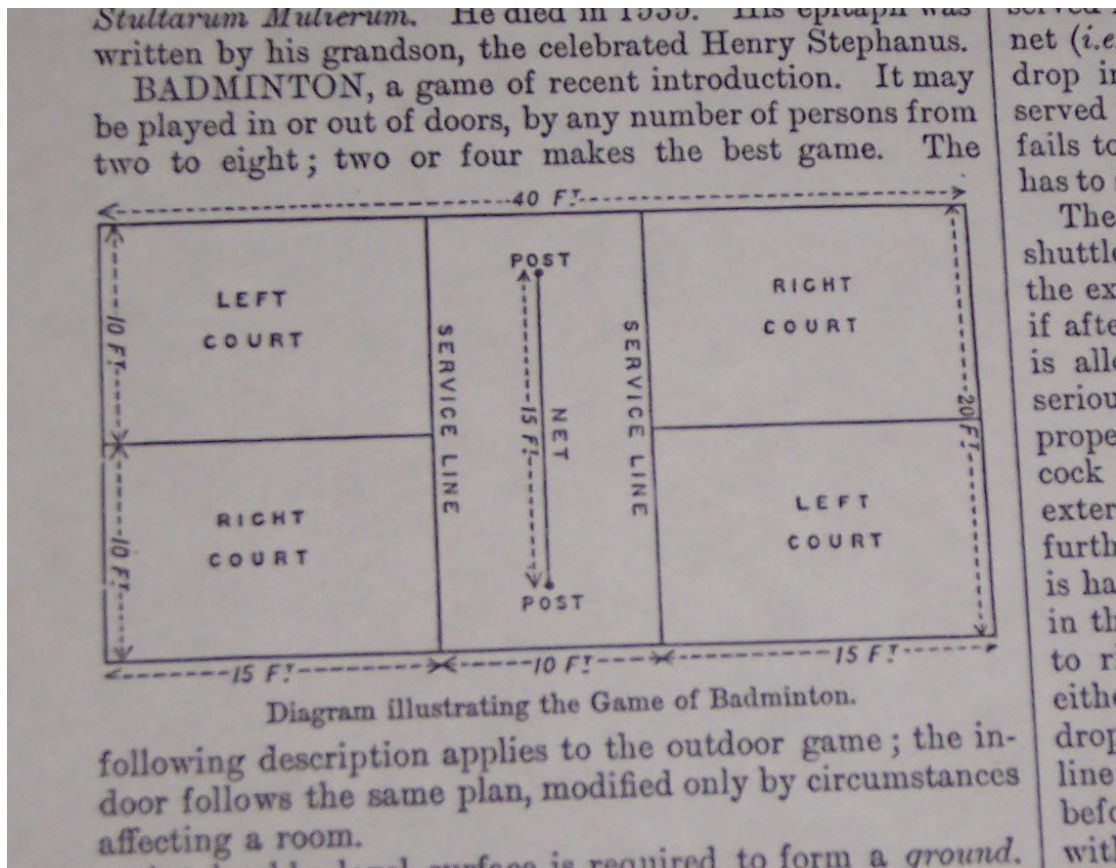
Ko po pravilnem servisu, kateri od igralcev ne vrne žogice čez mrežo oz. jo udari izven igrišča, pomeni izgubo servisa za serverja oz. točko za serverja.

Servis mora biti od leve proti desni oz. desne proti levi, nato pa kakorkoli, samo da žogica pade v notranjost igrišča. Žogica v nobenem primeru ne sme pasti na tla in mora biti udarjena le z loparjem in to samo enkrat. Če žogica pade na črto servisnega polja, se servis ponavlja. To je neuporabno pravilo, raje se vse, kar pade na črto, šteje za igralca, ki je žogico udaril.

V primeru napake servisa ali odgovora na servis se nasprotnik odloči, da bo žogico vseeno udaril, se šteje kot da sta bila pravilno izvedena. Če točko dobi server, servira še enkrat, tokrat iz njegovega drugega polja in tako izmenično naprej dokler dosega točke. Ko izgubi servis, začne njegov nasprotnik servirati iz kateregakoli polja na svoji strani in ko dobi točko, se premakne na drugo polovico in servira od tam.

V igri dvojic so pravila, kako servirajo igralci in njihova postavitve, identična pravilom pri tenisu (HJ).«

Kot je videti v napisanem, je avtor Henry Jones združil vsa dotedanja pravila iz Indije. (http://www.worldbadminton.com/rules/1875_EB.htm)

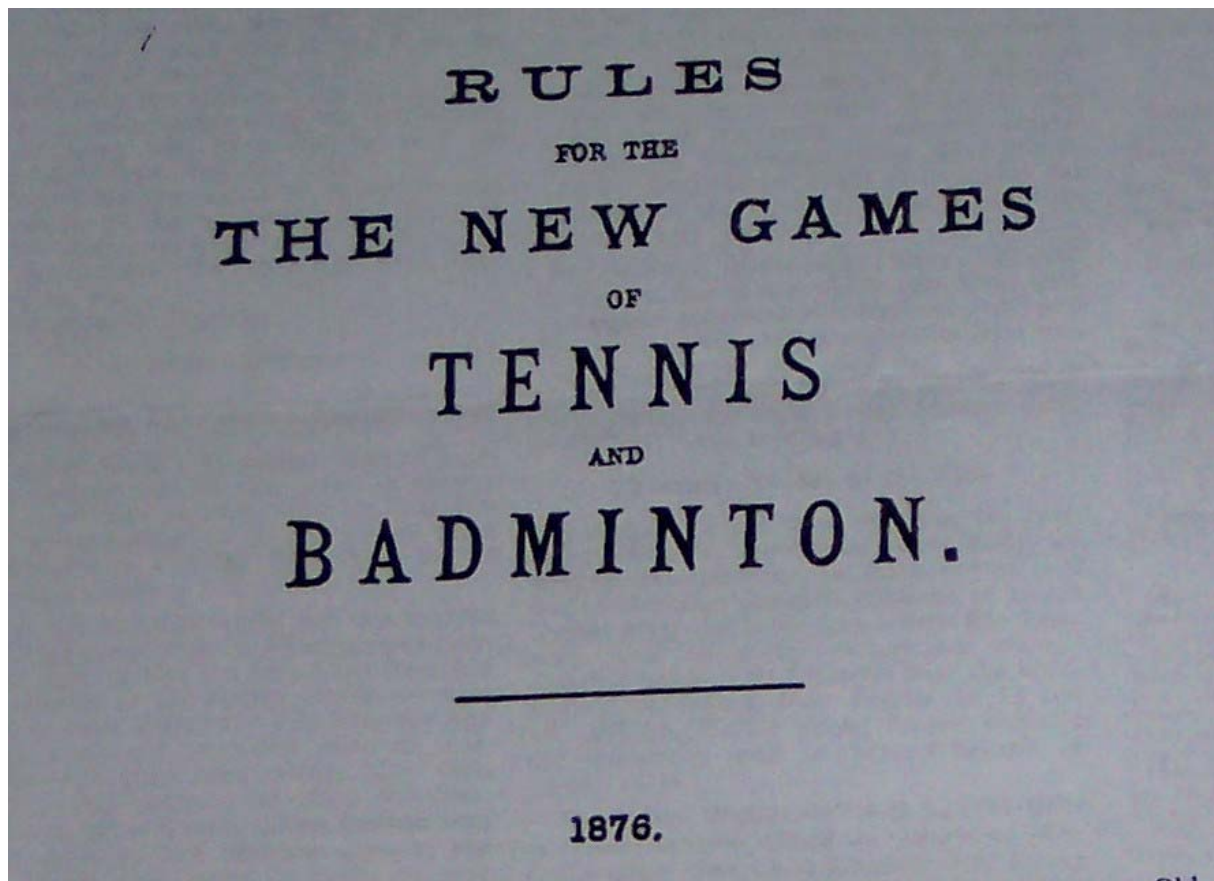

Slika 6: Skica igrišča iz »Encyclopaedia Britannica« iz leta 1875

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/bad7.htm>

V reviji »The Field« so tudi omenili, da je v tem času izšla knjiga "Lawn Tennis and Badminton" by "Cavendish" (vzdevek gospoda Henryja Jonesa).

Leta 1876 je izšel priročnik »The rules for the new games of tennis and badminton« (Slika 7).

Slika 7: Naslovnica priročnika The rules for the new games of tennis and badminton

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/badC.htm>

V priročniku poleg pravil badmintona predstavljajo tudi njegove prednosti, npr., da ga igra lahko manjše število ljudi kot kriket ter da ga igrata lahko oba spola.

Skica igrišča prikazuje slavno obliko peščene ure, vendar se dimenzije na skici in tiste v tekstu razlikujejo, tako da obstaja dvom o točnosti obeh. Mogoče je, da je avtor pomešal badminton in tenis, kjer so na začetku dejansko uporabljali obliko peščene ure.

6.2 Prva tekmovanja in tekme od leta 1876

O prvem badmintonskem turnirju, ki je bil izveden 2. septembra 1876 se je poročalo v reviji »The Field«. To je bil ženski turnir v Teignmouthu. Tekmovalo je osem ženskih parov po sistemu »nock out« (izločilni boji oziroma »enojni k.o.« sistem). Prvi zmagovalki sta bili F.A.Robinson in A.M.Brine.

Rezultati niso znani, tako da ne vemo, do koliko so morale igrati. Pravzaprav niti ni podatkov o tem, ali so igrale zunaj, čeprav verjetno so.

6.3 Prvi klubski dvoboji

Prvi zabeležen badmintonski klubski dvoboj se je zgodil v petek 28. marca 1890. O njem so poročali tako na »Hampshire Post« kot tudi v »The Field« en teden kasneje.

»Hampshire Post« je poročal tako:

Badminton v Southsea

Dvoboj so odigrali na petek, med »Southsea Badminton Club« in »Caledonian Club«. Dvoboj je bil sestavljen iz osmih tekem na dva dobljena niza in »Southsea Badminton Club« je zmagal prav vse tekme in to brez izgubljenega niza. Še ženska dvojica iz »Southsea Badminton Club« proti moški iz »Caledonian Club« je bila premočna, 15:1, 15:7.

Dvoboj je bil sestavljen iz ene ženske dvojice, dveh moških dvojic, treh mešanih dvojic ter ženske dvojice proti moški dvojici.

Dvoboj je spremljalo veliko število prijateljev obeh klubov. Igralci iz »Caledonian Club« niso bili tako izkušeni kot njihovi nasprotniki, vendar bi z malo več treninga, lahko nudili boljši odpor. Napovedal se je že naslednji dvoboj, saj je »Bath Badminton Club« s svojo ekipo napovedal prihod za četrtek 10. istega meseca.

O težko pričakovanem dvoboju z »Bath Badminton Club« so ponovno poročali v »Hampshire Post« in »The Fieldu«, v slednjem bolj obširno:

Badminton v Southsea

Dolgo pričakovan dvoboj med »Southsea Badminton Club in »Bath Badminton Club« se je zgodil na četrtek 10. aprila v »Pavilion of the South Parade Pier«, v Southsea. Obe moštvi sta nastopili z najmočnejšimi postavami, kar je pripomoglo k zelo zanimivi tekmi. Obe moštvi sta pokazali odlično igro. Veliko število gledalcev jih je nagradilo s pogostimi aplavzi. Zmagalo je moštvo iz Southsea s 5:2.

Eden izmed rezultatov pokaže rezultat 14:3, 14:0, kar verjetno pomeni 14:14 in nato 3:0 po podaljšku.

Članek se zaključi s poročilom iz dvoboja med »United Services Badminton Club« in »Caledonian Club«, ki se je zgodil naslednji dan, prav tako v Paviljonu. Odigranih je bilo 6 tekem, z igrami posameznikov, dvojic in trojic; igra je bila napeta in zanimiva za gledalce. Končno so zmagale »Services« s 4:2. Čeprav je bila omenjena igra posameznikov, rezultatov ni bilo zaslediti. Tekme so bile: ene moške dvojice, ene ženske dvojice, dvoje mešanih dvojic, ene mešane trojice (dve ženski igralki + eden moški igralec) in 1 mešane dvojice (dva moška igralca + ena ženska igralka).

Tako leta 1890 lahko opazimo, da je bila že večina tekem odigranih na dva dobljena niza do 15 točk, z možnostjo »podaljšanja« igre pri rezultatu 14:14 za 3 točke.

6.4 Več dvobojev v letu 1890

Naslednji pokazatelj razširjenosti badmintona prinaša članek iz »The Field«, 19. aprila 1890, v katerem so omenjeni tudi prejšnji dvoboji.

Badminton v Southsea

»Verjetno bo zanimalo naše bralce, še posebno tiste, ki so nekaj časa preživali v Indiji, da se je badminton zasidral v Southsea in je postal ena najpopularnejših zimskih zabav v tem svetlem in modnem obmorskem mestu. Za tiste, ki ne poznate badmintona naj povem, da se je začel igrati v Indiji okrog l. 1872, kjer je kmalu postal bolj priljubljen od kriketa. Zaradi pomanjkanja ustreznih prostorov za igranje badmintona v Angliji, tam ni bil zelo priljubljen. V Indiji pa so ga smatrali za odlično rekreacijo in zabavo obeh spolov med zimskimi meseci, saj so aktivnosti zunaj pogosto nemogoče. Kljub temu, so ga tudi v Angliji l. 1888 že poskušali predstaviti kot zimsko igro. V Southsea, jeseni 1888, sta stvar v svoje roke vzela major Rowland Wallace in podporočnik Byng Giraud. Klub, ki je zdaj pod okriljem »United Services Badminton Club«, je bil takrat ustanovljen. V tej zimi je vsaj 5 klubov redno igralo badminton, drugi so se ustanavljali in iskali primerne prostore za igro. »United Services Badminton Club« je imel sestanek v »Pavilion of the South Parade Pier Company«, ki so ga najeli za ta namen, kjer je bilo prostora za 2 igrišči za badminton. V petek, 11. aprila so gostili 200 ljudi in nasprotno moštvo iz »Caledonian Club« (igrali so šest tekem, z rezultatom 4:2 je zmagal »United Services Badminton Club«). Za zmagovalce je Giraudjeva igrala odlično, njen servis in odgovor na servis sta bila zelo učinkovita, kar ji je prineslo zmago. Major Reid je zelo močan in učinkovit igralec, vendar je imel veliko pomoč v Col. Ridgeway. Pri »Caledonian Club« je težko izbrati najboljšo posameznico, saj so vse igranje zelo dobro. Servis Cockburnove je zmedel vse njene nasprotnike. Gospoda Murray in Talbot sta bila v odlični formi, čeprav se je zadnji pravkar vrnil iz tujine, in ni bil v takšni pripravljenosti, kot bi lahko bil.«

The Field 28. marca l.1891 objavi poročilo iz »Sutton Club«:

»Sutton Coldfield Badminton Club«

»Klub obstaja že 2 leti in čeprav ni velik, ga uspešno vodijo: major H.T.Arbutnot (kapetan), G. C.L.Wilson, R.A., G. T.S.Eddowes in G. Fredk Rathbone. Igrajo samo v zimskih mesecih ob plinskih svetilkah. V torek 17. marca, so odigrali ženski »handikep«, po ameriškem sistemu. Tekmovalo je pet parov. Zanimivo je, da so v

teh časih badminton igrale predvsem ženske, klube pa so vodili izključno moški. Urednik je dodal, da ne pozna nobenega tekmovanja v badmintonu ali kateremkoli drugem športu, ki bi se odvijalo po plinsko svetilko.«

Po pričakovanjih se je oglasil bralec – dolgoletni prebivalec Bombaja (11. aprila 1891):

»Badminton pod plinsko svetilko«

Na urednikovo trditev na koncu članka o badmintonu, moram povedati, da v Bombaju, kjer je igra zelo popularna, vedno igramo pod plinsko svetilko, ki, čeprav ni tako dobra kot dnevna svetloba, nudi dovolj svetlobe za igro. V Bombaju nikoli ne igramo ob dnevni svetlobi, ampak je badminton zabava predvsem za temne indijske večere, do 17.30-19.30.«

Leto pred ustanovitvijo Badmintonske zveze, je »Southsea Club«, neporažen odigral serijo dvobojev, kot poročajo v »The Field«:

- četrtek, 28. april l. 1892 premagajo "Waterloo & Fareham" z 8:0,

- četrtek, 2. februarja l. 1893 premagajo beat "Guildford" z 8:0,

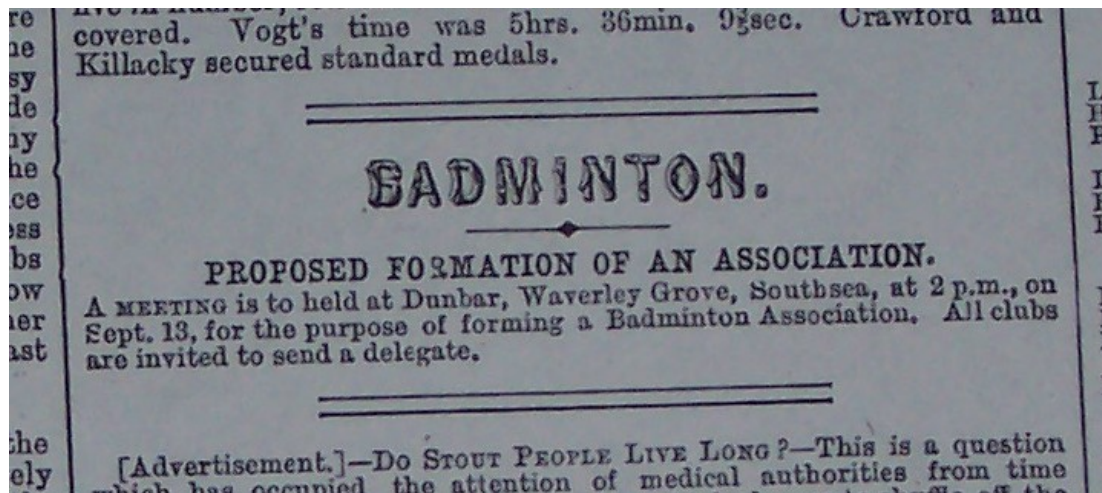
- 1. aprila l. 1893 premagajo »South Hants« v Southamptnu z 9:1,

- torek, 4. aprila l. 1893 premagajo "Guildford" v gosteh 8:0,

- torek, 18. aprila 1893 premagajo »South Hants« v Southamptnu s 5:3.

6.5 Prva badmintonska zveza

Zaključimo s člankom iz revije »The Field« iz 9. septembra 1893:

Slika 8: Članek iz revije »The Field«, ki priča o želji po ustanovitvi badmintonske zveze v Angliji

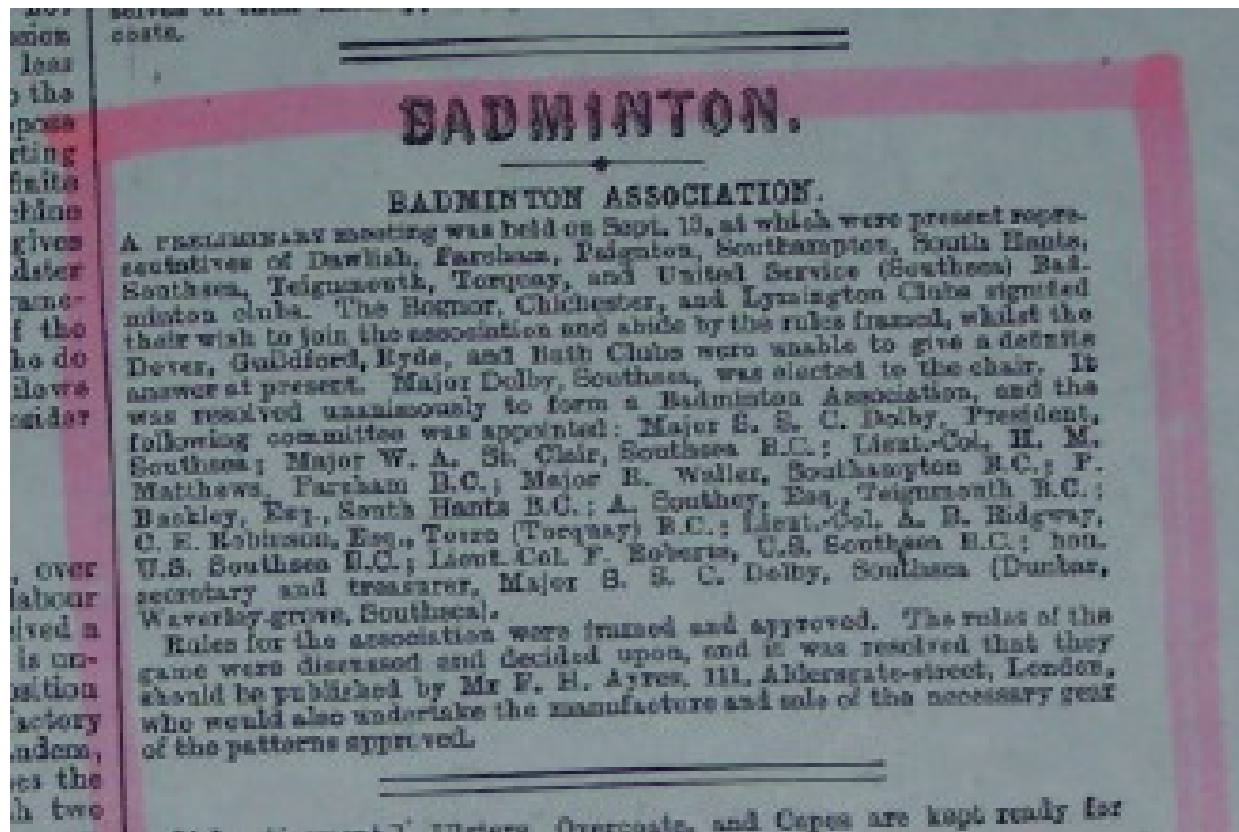
Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/badB.htm>

Badminton - želja po ustanovitvi zveze

»Srečanje bo v Dunbar, Waverley Grove, Southsea, ob 14. uri 13. septembra, z namenom ustanoviti badmintonsko zvezo. Vsi klubi vabljeni, da pošljejo svojega predstavnika.«

Izid srečanja je bila ustanovitev badmintonske zveze, ki je se je kasneje preimenovala v »Badminton Association of England«.

»The Field« September 23rd 1893:

Slika 9: Članek iz revije »The Field«, ki priča o nastanku badmintonske zveze v Angliji

Vir: <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/badB.htm>

Badminton zveza

»Na prvem srečanju, ki je bilo 13. septembra, so bili predstavniki Dawlish, Fareham, Paignton, Southampton, South Hants, Southsea, Teignmouth, Torquay, and United Services (Southsea) Badminton clubs. Tudi »The Bognor«, »Chichester«, and »Lymington Clubs« so s podpisom soglašali k pridružitvi zvezi in spoštovanju zakonov, ki so jih pripravili, medtem ko »The Dover«, »Guildford«, »Ryde« and »Bath Clubs« niso dali točnega odgovora. Major Dolby, sekretar »Southsea Badminton Club«, je bil izvoljen za predsednika. Anonimno so se dogovorili za ustanovitev badmintonske zveze s sledečim upravnim odborom: Major S.S.C Dolby, President,

Southsea; Major W.A. St Clair Southsea BC; Lieut. Col. H.M. Matthews, Fareham BC; Major R Waller, Southampton BC; P Buckley Esq, South Hants BC; A Southey, Esq. Teignmouth BC; C.E. Robinson Esq, Torre (Torquay) B.C.; Lieut-Col. A.B. Ridgway, US Southsea BC; Lieut-Col F Roberts, U.S. Southsea BC; hon. secretary and treasurer, Major S.S.C. Dolby, Southsea (Dunbar, Waverley Grove, Southsea).«

Pravila zveze so bila postavljena in odobrena. Pravila igre so bila predmet diskusije in o njih so odločali pozneje. Dogovorili so se, da jih bo izdal gospod F.H. Ayres, 111, Aldersgate Street, London, ki bo prevzel tudi izdelavo in prodajo določene opreme.

Badmintonska zveza se je kasneje preimenovala v Badmintonsko zvezo Anglije in nedavno v Badminton England.

Vir: Dave Jacobs. Origins of the Sport of Badminton. Pridobljeno 2.4.2007, iz <http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/index.htm>

Novembra, 1952 je Badmintonska zveza Anglije ustanovila Badmintonsko sodniško zvezo Anglije, prvo na svetu, s štiridesetimi člani. Ena njihovih prvih nalog je bila izpopolniti in potrditi Navodila za sodnike. Nekaj let pozneje IBF začuti potrebo po sodniški zvezi in posnema Badmintonsko sodniško zvezo Anglije.

(www.worldbadminton.com/newsite/History/bae.htm)

6.6 Kronološki pregled badmintonskih pravil

- leto 1873: izidejo ena najstarejših znanih pravil: »Muree- Simla Rules«,
- leto 1875: deveta izdaja »Encyclopaedia Britannica« objavi opis igre badminton,
- leto 1962: »Official badminton magazine«- »Bird chatter« objavi pravila Ameriške badmintonske zveze,
- leto 1963: »Les« postane dovoljen; to pomeni da igralec, ki udari žogico z robom loparja (takrat je bil lopar iz lesa) ter žogica odleti v nasprotno polje, ne naredi napake,
- leto 1982: Spin servis (oziroma s-servis) ni več dovoljen; to pomeni, da se pri servisu ne sme več z loparjem dotakniti žogice po peresih in ji s tem dati dodatno rotacijo. S-servise sta izumila brata Sidek, Malezijca, v poznih 70-letih, zato se mu reče tudi Sidek-servis. Razlika pri s-servisu je, da je perjanica pri »backhand« servisu obrnjena navznoter in prvi stik loparja s perjanico je s peresi, kar povzroči, da se perjanica ves čas leta vrti. Vrtenje preseneti sprejemalca in velikokrat povzroči, da sprejemalec izgubi tekmo, preden se prilagodi na nov servis. S-servis je povzročil veliko presenetljivih rezultatov na tekmovanjih in dvignil veliko prahu v mednarodnem badmintonu. Veliko igralcev najvišjega razreda je zaradi s-servisa »bolela glava«, pogosto so zbrali le nekaj točk in izgubljali tekmovanje v prvem krogu (<http://www.badmintoncentral.com/badminton-central/content/view/20/35/>),
- leto 1992: uvedejo se »podaljški«, pri rezultatu 13:13 točk ter 14:14 točk vsi,
- leto 2001: uvede se eksperimentalno štetje na tri dobljene nize do 7 točk,
- leto 2002: ponovno se uvede tradicionalni način štetja na dva dobljena niza do 15 točk, razen pri ženskah posamezno, kjer se igra na dva dobljena niza do 11 točk,

- leto 2006 (januar): uvede se poskusno obdobje za novi način štetja na dva dobljena niza do 21 točk, kjer vsaka napaka pomeni točko («Rally Point Scoring System«),
- leto 2006 (maj): sprejet je nov način štetja na dva dobljena niza do 21 točk, kjer vsaka napaka pomeni točko («Rally Point Scoring System«).

7. DANAŠNJA PRAVILA BADMINTONSKE IGRE

Današnja badmintonska pravila, so rezultat vseh sprememb skozi njegovo zgodovino.

7.1 SERVIS

Pri pravilnem servisu:

- ne sme nobena stran povzročiti nepotrebnega zastoja pri izvedbi servisa, potem ko sta server in sprejemnik pripravljena na servis. Po zaključenem vzratnem gibu glave serverjevega loparja se vsak zastoj pri začetku servisa šteje kot neupravičen zastoj,
- server in sprejemnik stojita znotraj diagonalno nasprotnih servisnih polj pri čemer se ne smeta dotikati mejnih črt servisnega polja,
- vsaj del obeh stopal serverja in sprejemnika mora ostati v stalnem mirujočem stiku s površino igrišča od začetka servisa do zaključka njegove izvedbe,
- se mora serverjev lopar najprej dotakniti kapice žogice,
- mora biti v trenutku, ko jo zadane serverjev lopar, celotna žogica pod serverjevim pasom; kot pas se smatra namišljena črta, ki obkroža telo v ravnini najnižjega dela serverjevega spodnjega rebra,
- mora biti v trenutku udarca po žogici vreteno serverjevega loparja usmerjeno navzdol,
- se mora gib serverjevega loparja nadaljevati zvezno od začetka do konca servisa,

- mora žogica leteti navzgor s serverjevega loparja in preko mreže, tako da pristane, če ni prej prestrežena, v servisnem polju igralca, ki servis sprejema (to je na mejnih črtah ali znotraj njih),
- pri poskusu serviranja server ne sme zgrešiti žogice.

Potem ko so igralci pripravljene na servis, se kot začetek servisa šteje prvi gib glave serverjevega loparja v smeri naprej.

Po začetku servisa je servis zaključen, ko serverjev lopar udari po kapici žogice, ali ko server pri poskusu servisa žogico zgreši.

Server ne sme servirati, dokler sprejemnik ni pripravljen. Vendar pa se šteje, da je sprejemnik pripravljen, če skuša servis vrniti.

Soigralca v igri dvojic lahko ob izvedbi servisa zavzameta katerikoli položaj, vsak na svoji strani igrišča, če pri tem ne ovirata pogleda nasprotnemu serverju ali sprejemniku.

NAPAKE SERVISNEGA POLJA

Napaka servisnega polja je, kadar igralec:

- servira ali sprejema servis, kadar ni na vrsti ali
- servira ali sprejema servis iz napačnega servisnega polja.

Ugotovljena napaka servisnega polja se popravi, rezultat pa ostane nespremenjen.

7.2 NAPAKE

Napaka je:

- če servis ni pravilen,

pri servisu:

- če se žogica ujame v mrežo in obvisi na njenem zgornjem robu,
- če se žogica ujame v mrežo, potem ko jo je že preletela ali
- če žogico udari soigralec sprejemnika,

med igro:

- če žogica pade na tla izven mejnih črt igrišča (to je ne na mejne črte ali znotraj njih),
- če žogica leti skozi ali pod mrežo,
- če žogica ne uspe preleteti mreže,
- če se žogica dotakne stropa ali sten prostora,
- če se žogica dotakne telesa ali obleke igralcev,
- če se žogica dotakne katerekoli osebe ali predmeta izven igrišča,

(kjer je to potrebno zaradi oblike zgradbe, lahko pristojna krajevna badmintonska organizacija sprejme dodatna pravila, ki določajo napake pri dotiku žogice z določeno oviro, vendar mora upoštevati morebitni veto svoje nacionalne zveze),

- če se žogica ujame na lopar in jo potem igralec med izvedbo udarca »nese« preko mreže,
- če žogico udari dvakrat zapored isti igralec (vendar pa ni napaka, če se žogica v istem udarcu hkrati dotakne strun in glave loparja),
- če žogico udarita zaporedoma igralec in njegov soigralec,
- če se žogica dotakne igralčevega loparja in nato ne leti proti nasprotnikovi strani igrišča,
- če se igralec z loparjem, telesom ali obleko dotakne mreže ali njenih podpor,
- če igralec pride z loparjem ali telesom na nasprotnikovo stran igrišča preko mreže, vendar igralec v teku udarca lahko sledi žogici preko mreže, če jo je zadel na svoji strani mreže,
- če igralec pride z loparjem ali telesom na nasprotnikovo stran igrišča pod mrežo na tak način, da ovira ali zmoti nasprotnika,
- če igralec ovira nasprotnika, to je, da preprečuje nasprotniku, da bi izvedel pravilen udarec, s tem da bi sledil žogici preko mreže,
- če igralec namerno moti nasprotnika z dejanji, kot je kričanje ali izražanje s kretnjami,
- če igralec zagreši očitno, ponovno ali stalno kršitev.

7.3 PONAVLJANJE

Glavni sodnik ali igralec, če sodnika ni, zakliče »ponavljanje«, da ustavi igro.

»Ponavljanje« je, če:

- server servira, preden je sprejemnik pripravljen,
- pri servisu oba, tako server kot sprejemnik, naredita napako,
- se potem, ko je bil servis izveden:
 - žogica ujame v mrežo in obvisi na njenem zgornjem robu, ali če se žogica ujame v mrežo, potem ko jo je preletela,
 - med igro žogica razpade in se kapica popolnoma loči od ostale žogice,
- je po mnenju glavnega sodnika igra prekinjena ali če igralca nasprotne strani moti trener,
- servisni sodnik ni videl in se glavni sodnik ne more odločiti,
- nastopi kakršna koli nepredvidljiva okoliščina.

Kadar je »ponavljanje«, igra od zadnjega servisa dalje ne šteje, server, ki je serviral, pa ponovi servis.

7.4 ŽOGICA NI V IGRI

Žogica ni v igri, kadar:

- se dotakne mreže ali stojala in začne padati proti površini igrišča na strani igralca, ki je žogo udaril,
- se dotakne površine igrišča,
- je »napaka« ali »ponavljanje«.

NEPREKINJENA IGRA, NEPRIMERNO VEDENJE IN KAZNI

Igranje mora biti neprekinjeno od prvega servisa do konca igre, razen v primerih:

Odmori:

dovoljeni odmori v vseh igrah so:

- največ 60 sekund v vsakem setu, kadar zmagujoča stran doseže 11 točk in
- največ 120 sekund med prvim in drugim ter med drugim in tretjim setom.

(Za tekmo, ki jo snema televizija, se lahko vrhovni sodnik odloči, da so odmori obvezni in določi njihovo trajanje.)

Začasna ustavitev igre

Kadar je to potrebno zaradi okoliščin, na katere igralci nimajo vpliva, lahko glavni sodnik začasno ustavi igro za toliko časa, kolikor meni, da je potrebno.

Vrhovni sodnik lahko v posebnih okoliščinah da navodilo glavnemu sodniku, da začasno ustavi igro.

Če je igra začasno ustavljena, ostane rezultat nespremenjen in igra se nadaljuje od točke zaustavitve dalje.

Zastoji v igri

Pod nobenim pogojem ne sme biti igra ustavljena, da bi omogočila igralcu, da si opomore od naporov ali da prejme nasvete za igro.

Glavni sodnik edini razsoja o zastojih v igri.

Svetovanje in zapuščanje igrišča

Igralec lahko sprejema nasvete med tekmo le, kadar žogica ni v igri.

Igralec ne sme zapustiti igrišča brez dovoljenja glavnega sodnika, razen v odmorih.

Igralec ne sme:

- namerno povzročati zastojev ali začasnih prekinitev igre,
- namerno popravljati ali uničevati žogice, da spremeni njeno hitrost ali let,
- se vesti napadalno,
- se neprimerno vesti na kakšen drug način, ki sicer ni naveden v Badmintonskih pravilih.

Obravnavanje kršitev

Glavni sodnik obravnava vsako kršenje:

- z opozorilom strani, ki krši pravila,
- s kaznovanjem strani, ki krši pravila, če je bila predhodno že opozorjena (dve taki kršitvi iste strani se štejeta kot stalen prekršek).

V primeru očitnega ali stalnega prekrška, glavni sodnik kaznuje stran, ki krši pravila in takoj poroča vrhovnemu sodniku, ki lahko kršitelja izključi iz nadaljnje tekme.

7.6 SODNIKI IN PRITOŽBE

Vrhovni sodnik je odgovoren za turnir ali tekmovanje, katerega del je posamezna igra.

Če je določen glavni sodnik, je le-ta odgovoren za igro, igrišče in njegovo neposredno okolico. Glavni sodnik poroča vrhovnemu sodniku.

Servisni sodnik sodi morebitne napake serverja pri servisu.

Stranski sodnik pokaže, če je žogica »notri« ali »zunaj« glede na črto(e), za katero(e) je zadolžen.

Sodnikova odločitev je končna v vseh zadevah, za katere je odgovoren, razen če je po mnenju glavnega sodnika stranski sodnik storil nedvomno napako – v tem primeru lahko glavni sodnik prekliče odločitev stranskega.

Glavni sodnik:

- sodi po Badmintonskih pravilih in jih uveljavlja; predvsem dosodi "napako" ali "ponavljanje", kadar je to potrebno,

- odloči pri vsaki pritožbi, ki zadeva sporno točko, če je ta podana pred izvedbo naslednjega servisa,
- zagotavlja, da so igralci in gledalci ves čas seznanjeni s potekom igre,
- v dogovoru z vrhovnim sodnikom postavlja ali zamenjuje stranske sodnike ali servisnega sodnika,
- poskrbi, da se izvajajo naloge drugega sodnika, če ta za igro ni bil določen,
- odloči namesto sodnika, ki žogice ni videl, ali dosodi »ponavljanje«,
- poroča vrhovnemu sodniku o vseh pritožbah, ki jim ni ugodil in se nanašajo izključno na Badmintonska pravila (taka pritožba mora biti podana pred izvedbo naslednjega servisa, oziroma – ob zaključku igre – preden je pritožbena stran zapustila igrišče).

Vir: Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (sprejeta 6. maja 2006)

Z novimi badmintonskimi pravili od BWF-ja maja 2006, je prišlo do nekaterih novosti:

- odmori med nizi so določeni, tako sodnik igralcu ne dovoli počitka takrat, kadar bi si igralec to želel, ampak takrat ko je la-ta določen (dovoljeni odmori v vseh igrah so: največ 60 sekund v vsakem nizu, kadar zmagujoča stran doseže 11 točk in največ 120 sekund med prvim in drugim oziroma med drugim in tretjim nizom),
- igralcem ni dovoljeno med odmori zapustiti igrišča, nekdanje je bilo dovoljeno, da so igralci lahko v petminutnem odmoru, torej med drugim in tretjim nizom, zapustili igrišče za ta čas,

- nasveti trenerja med igro (trener lahko daje igralcu navodila, kadar žogica ni v igri, trener mora med tekmo sedeti na sedežu za igriščem),
- glavni sodnik lahko prekliče odločitve stranskega sodnika (če po mnenju glavnega sodnika ni nobenega dvoma, da je stranski sodnik sprejel napačno odločitev, zakliče »popravek, ZNOTRAJ«, če je žogica pristala znotraj, oziroma »popravek, AUT«, če je žogica pristala izven igrišča). To pravilo je zelo smiselno, saj so velikokrat v vlogi stranskega sodnika otroci, ki so pri samem sojenju nezbrani,
- pri izvedbi servisa pod pasom je sedaj lahko lopar v vodoravnem položaju, prej je morala biti glava loparja nižje od najnižje točke dlani pri sami izvedbi servisa (servis, predvsem »bachand«, ki se uporablja predvsem za igro parov še danes predstavlja velik problem, saj ga je zelo težko spremljati ter objektivno oceniti, tako prihaja do problema, ko nekateri sodniki sodijo pri igralcu servis za napačen drugim sodnikom pa sploh ni sporen). Servisni sodnik je odgovoren, da presodi, če je server izvedel pravilen servis. Če ni, glasno zakliče »napaka«,
- zamenjava žogice med tekmo (sedaj o njeni zamenjavi odloča glavni sodnik). V preteklosti je prihajalo do tega, da se je žogica zamenjala po vsakem daljšem reliju oziroma jo je zamenjal kateri od igralcev, ker mu ni ustrezala njena hitrost,
- kaznovanje neprimernega vedenja (v primeru, da se igralec obnaša neprimerno, ga glavni sodnik najprej opozori, če se neprimerno vedenje nadaljuje, ga kaznuje z rumenim kartonom, če pa se neprimerno obnašanje igralca nadaljuje ga kaznuje z rdečim kartonom, kar je tudi odvzem točke. V kolikor tudi to ne zaleže, ima vrhovni sodnik pravico igralca kaznovati s črnim kartonom, kar pomeni tudi nadaljnjo izključitev iz tekmovanja.),
- obravnavanje poškodb in bolezni med igro (poškodbe ali bolezni med igro je potrebno obravnavati pazljivo in prilagodljivo. Glavni sodnik mora čim hitreje ugotoviti resnost primera. Po potrebi pokliče na igrišče vrhovnega sodnika, ta

odloči, če je na igrišču potrebna navzočnost zdravstvenega delavca. Zdravstveni delavec igralca pregleda in mu svetuje glede resnosti poškodbe ali zdravstvenega stanja. Glavni sodnik zagotavlja, da v takem primeru nasprotna stran ni oškodovana. Igralec, ki se je poškodoval, ima na voljo tri minute časa, da si opomore. V kolikor je to zanj premalo časa, mora igro predati. To pravilo so uvedli predvsem zato, ker so ga nekateri igralci zavlačevali s »poškodbami«, da so se lahko v tem času spočili.),

- umeščanje nosilcev in ostalih igralcev v tabelo na tekmovanjih Super Serije (ker postajajo največja tekmovanja v sklepnem delu podobna ena drugemu in ker so eni in isti igralci v zaključnih bojih, je BWF spremenil pravilo postavljanja nosilcev na tekmovanjih Super Serije. Sedaj je postavljenih prvih osem nosilcev, ostali pa so naključno izžrebani v tabelo. Prej je bilo takšno pravilo, da se morata dva iz iste države umestiti na različne konce v tabeli, to pa ravno zaradi kitajskih igralcev, ki so se najpogosteje uvrščali v sama polfinala in finala so to spremenili. To so spremenili tudi zaradi televizijskih prenosov, ker ljudje ne želijo več gledati vsakokrat enake dvoboje. Ta sistem umeščanja igralcev iz istih držav naključno v tabelo pa omogoča, da igralci iz iste države igrajo med seboj lahko že pred polfinali in finali.),
- pravila kvalificiranja na olimpijske igre (tudi sistem kvalifikacij za olimpijske igre se je spremenil. Badmintonu je grozila ukinitvev na olimpijskih igrah, saj so prihajali nanje igralci iz istih držav. Tako je BWF spremenil način kvalificiranja na olimpijske igre. Tako omogoča nov sistem uvrstitev nanje tudi najboljšim igralcem iz držav, kjer je badminton slabše razvit. To naj bi privedlo do veliko večje pestrosti držav na olimpijskih igrah v badmintonu.).

8. IGRISČE IN BADMINTONSKA OPREMA DANES

Z razvojem badmintonske igre in njenih pravil ter seveda badmintonske industrije, se je razvijala tudi badmintonska oprema, brez katere danes ne bi bilo takšnega badmintona kot ga poznamo.

Igrišče

Badmintonsko igrišče je pravokotne oblike in je označeno s črtami debeline 40 mm, kot je prikazano v Skici 1.

Črte igrišča so označene nazorno in po možnosti v beli ali rumeni barvi.

Vse črte so del površine, ki jo omejujejo.

Stojali segata do višine do 1,55 m nad površino igrišča in sta navpični, ko je preko njiju napeta mreža. Stojali oziroma njihove opore ne segajo v igrišče.

Stojali sta postavljeni na stranskih črtah za igro dvojic, kot je označeno v skici A, ne glede na to, ali se igra igra posameznikov ali dvojic.

Mreža je spletena iz tanke vrvice temne barve in enakomerne debeline z zankami, ki niso manjše od 15 mm in večje od 20 mm.

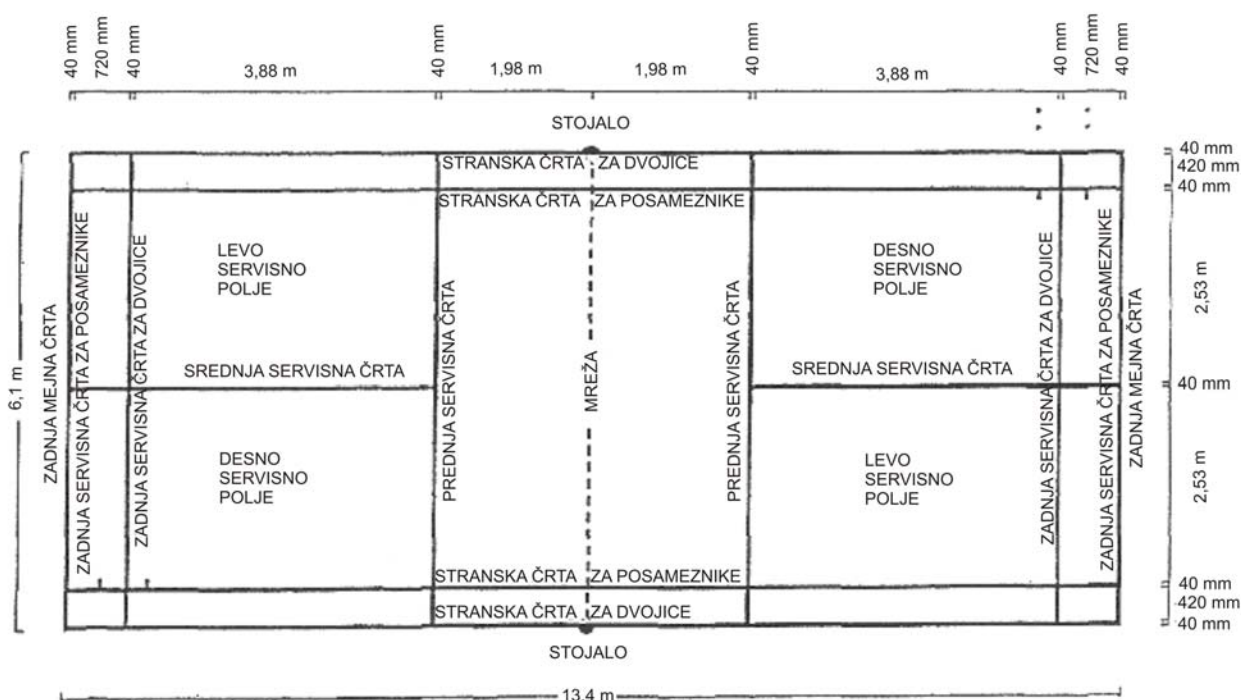
Mreža meri 760 mm v širino in je dolga najmanj 6,10 m.

Zgornji rob mreže je obrobljen z dvojnimi belimi trakom širine 76 mm, skozi katerega teče vrv oziroma kabel za napenjanje mreže. Ta trak prekriva vrv oziroma kabel za napenjanje.

Vrv oziroma kabel za napenjanje mora biti trdno napeta in poravnana z vrhom stojala.

Zgornji rob mreže sega 1,524 m nad površino igrišča in 1,55 m nad površino igrišča nad stranskima črtama za igro dvojic.

Med koncema mreže in stojali ni praznega prostora. Po potrebi je mreža na koncih pritrjena na stojali.

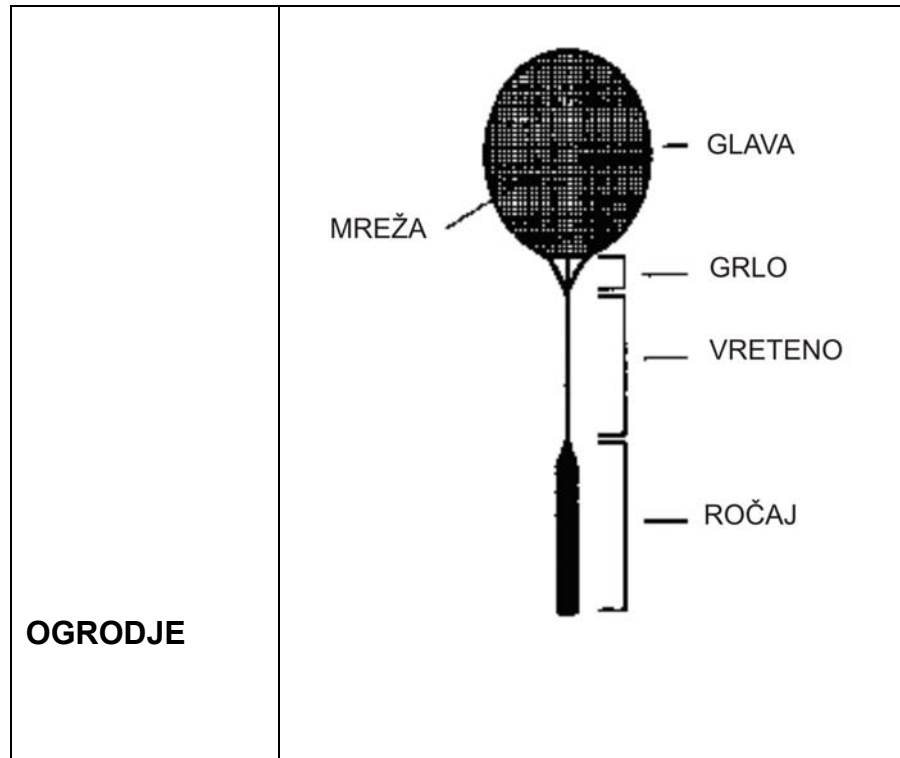
Skica 1: Skica badmintonskega igrišča

Vir: Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (BWF) sprejeta 6. maj 2006

- Opombe:
- (1) Diagonala celotnega igrišča = 14,723 m
 - (2) Igrišče se lahko uporablja za igre posameznikov in igre dvojic
 - (3) ** Neobvezne oznake za preizkus hitrosti žogic (Skica 2)

Lopar

Je del osnovne opreme za badminton.

Slika 10: Skica loparja

Vir: Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (BWF) sprejeta 6. maj 2006

- Ogrodje loparja: oblika badmintonskega loparja je v osnovi podobna tenišskemu pri čemer je badmintonski lopar manjši, lažji in tanjši. Prvi loparji so bili narejeni iz lesa. Z razvojem badmintonske industrije so se spreminjali tudi materiali za loparje. Tako so bili kasnejši loparji narejeni iz aluminija, ki je proti lesu lažji in trpežnejši. Današnji loparji so narejeni iz različnih materialov (še lažji in trpežnejši kot aluminij) kot so karbon, grafit, titan. Nekateri novi loparji se izdelujejo z nanotehnologijo. Ti novi materiali in tehnologije omogočajo, da so loparji lažji, trpežnejši ter omogočajo dober prenos kinetične energije iz loparja na žogico. Danes poznamo dve vrsti loparjev: izometrični (imajo

»sploščeno« glavo, kar omogoča večjo igralno površino na glavi loparja) in ovalni (imajo »ovalno« glavo loparja). Povprečna teža tekmovalnega loparja je 85-90 gramov. Po mednarodnih badmintonskih pravilih je lopar ogrodje, ki ne presega 680 mm v celotni dolžini in 230 mm v celotni širini ter sestoji iz: ročaja loparja (je del loparja namenjen prijemu igralca), mreže loparja (je del loparja, s katerim igralec udari žogico), glave loparja (omejuje mrežo loparja), vretena loparja (povezuje ročaj z glavo loparja) ter grla loparja (povezuje vreteno z glavo loparja, vendar ga novejši loparji nimajo več). Lopar ne sme imeti nikakršnih pritrjenih delov ali izboklin, razen tistih, ki se uporabljajo izključno in posebej za omejevanje ali preprečevanje obrabe, trganje ali vibriranje strun, za porazdelitev teže ali za pritrditev ročaja loparja na roko igralca in so razumne velikosti ter locirane na spremenljivih mestih ter nima nikakršnih naprav, ki bi igralcu omogočale fizično spreminjati obliko loparja.

- Ročaj loparja: služi kot povezava med igralčevo dlanjo in loparjem. Ročaj je največkrat iz lesa ali pa kakšne umetne mase. Na vsakem ročaju je še grip (povoj za ročaj loparja), ki omogoča, da lopar ne zdrsne iz dlani. Vrsta materiala in debelina sta dve glavni značilnosti za izbiro primerne gripa. Glede na to poznamo dve različni vrsti gripa: frotirni (kot brisača) in sintetični. Sintetični gripi so manj umazani in dajejo odlično trenje. »Brisača gripi« so bolj zaželeni, saj so udobnejši ter hkrati vsrkajo več potu. Oboji imajo slabosti - sintetični se poslabšajo, če vpijejo veliko potu, medtem ko je potrebno »brisača gripe« pogosto zamenjati.
- Mreža (struna) loparja: prve strune so bile iz naravnih čreves. Danes se sicer še uporabljajo strune iz naravnih materialov, vendar je večina sintetičnih. Pravila določajo, da je mreža v eni ravnini in jo sestavlja vzorec vodoravnih in navpičnih strun, ki so med seboj bodisi izmenično prepletene, bodisi povezane na presečiščih; vzorec prepletanja strun je v splošnem enakomeren, nikakor pa ni v sredini redkejši kot v katerem koli drugem delu mreže. Poleg tega pa mreža ne presega 280 mm v dolžino in 220 mm v širino loparja. Verjetno eno izmed največkrat spregledanih področij pri badmintonski opremi so strune. Različne vrste strun imajo različne odzivne lastnosti. Vzdržljivost se v osnovi spreminja z drugimi lastnostmi. Večina strun je 21 »gauge« debele in napete

na 18-30 lbf teže. Loparji napeti na manjšo težo 18 -21 lbf proizvajajo večjo moč, medtem ko bolj napeti loparji (21 lbf) dajejo večjo kontrolo. Večja napetost nagradi močne udarce, medtem ko vzame moč šibkim udarce. Nasprotno, manjša napetost pomaga šibkim udarcem časovno tempiran učinek trampolina.(<http://en.wikipedia.org/wiki/Badminton#Equipment>)

Žogica

Spada med osnovno opremo za badminton.

Slika 11: Peresna žogica

Vir: http://en.wikipedia.org/wiki/Image:Shuttlecocks_Yonex_Aerosensa_20.jpg

Slika 12: Žogica iz sintetičnih materialov

Vir: <http://en.wikipedia.org/wiki/Image:ShuttlecockPhoto.jpg>

Žogica je narejena iz naravnih in/ali sintetičnih materialov. Ne glede na materiale so splošne karakteristike leta žogice podobne tistim, ki jih imajo žogice, sestavljene iz naravnih peres in plutovinaste kapice, ki je prevlečena s tanko plastjo usnja.

Peresna žogica

Žogica ima 16 peres (gosja peresa), ki so pritrjena na kapico.

Vsa peresa imajo enako dolžino, ki znaša med 62 mm in 70 mm, če merimo od konice peresa do vrha kapice.

Konice peres ležijo na krožnici s premerom od 58 mm do 68 mm.

Peresa so med seboj trdno povezana s sukancem ali drugim primernim materialom.

Kapica (je iz plutovine) ima premer od 25 mm do 28 mm in je spodaj zaokrožena.

Žogica tehta od 4,74 g do 5,50 g.

Žogica iz sintetičnih materialov

Naravna peresa nadomešča košarica oziroma posnetek peres iz sintetičnih materialov.

Kapica je enaka kot pri peresni žogici.

Mere in teža žogic so enake, kot pri peresni žogici. Zaradi razlik v specifični teži in drugih lastnostih sintetičnih materialov v primerjavi z naravnimi peresi, so sprejemljiva odstopanja do deset odstotkov.

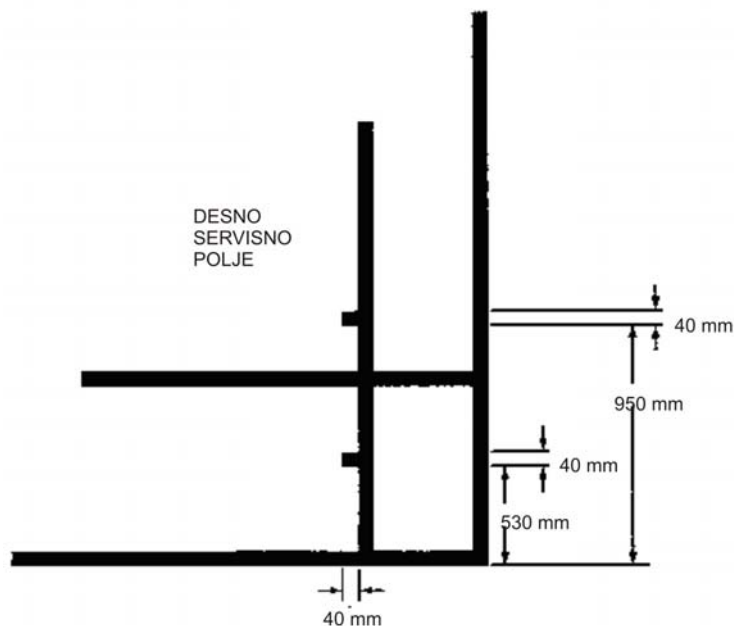
Pod predpostavko, da ni razlik v splošni obliki, hitrosti in letu žogice, so dopustne spremembe gornjih specifikacij za kraje, kjer je standardna žogica neprimerna zaradi atmosferskih pogojev, ki izhajajo iz nadmorske višine ali klime. Take spremembe lahko odobri pristojna nacionalna zveza, ki je članica IBF.

PREIZKUS HITROSTI ŽOGICE

Zaradi različne hitrosti samih žogic, različne temperature zraka in zračnega pritiska je potrebno žogico pred vsako uporabo preizkusiti. To naredimo zato, da bi bila hitrost žogice vedno podobna.

Za testiranje žogice uporabi igralec polni udarec od spodaj, pri čemer udari žogico nad zadnjo mejno črto igrišča. Žogico udari navzgor in vzporedno s stranskimi črtami igrišča.

Žogica, ki ima pravilno hitrost, pade na tla ne manj kot 530 mm in ne več kot 990 mm pred zadnjo mejno črto igrišča na nasprotni strani mreže, kot je to označeno v Skici 2.

Skica 2: Skica zadnje mejne črte badmintonskega igrišča, kamor mora pasti žogica, ki jo testiramo

Vir: Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (BWF) sprejeta 6. maj 2006

Hitrost žogice lahko glede na rezultate preizkusa spreminjamo:

- »prepočasno« žogico lahko »naredimo hitrejšo« s tem, da zavijamo določeno število (16 peres, 8 peres, 4 peresa) peres navznoter,
- »hitro« žogico pa lahko »naredimo počasnejšo« s tem, da zavijamo določeno število (16 peres, 8 peres, 4 peresa) peres navzven.

Vir: Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (BWF) sprejeta 6. maj 2006

Športni copati

Ti naj bi bili namenjeni za v dvorano. Zaradi nenehnih sprememb smeri na igrišču ter veliko skokov morajo imeti copati podplat iz surove gume, ki omogoča nenehno spremembo smeri. Zaradi skokov naj bi bili copati čim lažji a hkrati tudi trpežni, kar jim omogoča daljšo »življenjsko dobo«.

Oblačila

Tako kot pri večini športov je potrebno imeti tudi pri badmintonu imeti primerna športna oblačila. To so kratke hlače in kratka majica.

Na tekmovanjih višjega ranga (SP, EP, OI) je s pravili predpisano kaj mora oziroma kaj sme imeti tekmovalec napisano na majici. Na hrbtne strani majice mora imeti priimek oziroma ime, državo iz katere prihaja ter, če želi, tudi napis sponzorja. Ta pravila so bila uvedena zaradi televizijskih prenosov.

Vir: Fabig, R., Olinski., K.H., Skrolz., M. (1995). Richtig Badminton. München: BLV sportpraxis T

Angleške mere

Badmintonska pravila predpisujejo vse mere v metričnem sistemu. Sprejemljive so tudi angleške mere, pri čemer se za potrebe Badmintonskih pravil uporablja naslednja tabela pretvorb:

Tabela 1: Pretvorba angleških mer

Metri	Čevlji	Palci
1,524	5	
1,550	5	1
2,530	8	3,75
3,880	12	9
4,640	15	3
5,180	17	
6,100	20	
13,400	44	

Vir: badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (sprejeta 6. maja 2006)

9. NAČIN ŠTETJA SKOZI ZGODOVINO BADMINTONA

S tem, ko je badminton dobil športni značaj in so se pojavila prva tekmovanja, je bilo potrebno določiti, kako se bodo štele točke. To je omogočilo, da sta se lahko nasprotnika oziroma nasprotniki (pari) primerjali med seboj. Tako je prišlo do prvega načina štetja, ki se je obdržal dobrih sto let.

Tudi v uradnih badmintonskih pravilih je določen način štetja.

Tako so prva uradna pravila iz leta 1893 predpisala način štetja na dva dobljena niza do 15 točk.

Sistem štetja: 3 x 15 točk (na dva dobljena niza do 15 točk)

Če ni drugače določeno, se tekma igra na dva dobljena niza do 15 točk, razen pri ženskah posamezno, kjer se igra na dva dobljena niza do 11 točk.

Niz v igri dvojic in moških posamezno osvoji tista stran, ki prva doseže 15 točk, razen v primeru podaljškov.

Pri rezultatu 14 - oba (10 - obe pri ženskah posamezno), lahko stran, ki je prva dosegla 14 (10) točk, izbira med tem

- da nadaljuje niz do 15 (10) točk, to pomeni da ne »podaljša« igre,
- da »podaljša« niz do 17 (13) točk.

Stran, ki osvoji niz, prva servira v naslednjem nizu.

Točko osvoji le tista stran, ki servira.

Če naredi napako server, dobi pravico serviranja nasprotnik (menjava).

V igri dvojic servirata oba partnerja. Ko na servis prvega ni osvojena točka, servira partner, ko na njegov servis ni osvojena točka, dobi servis nasprotna dvojica (menjava).

Odmori in menjava strani igrišča

Igralca (-ci) zamenjata (-jo) strani igrišča ob koncu prvega niza, pred pričetkom tretjega niza (če je le- ta potreben), ter v tretjem nizu, kadar vodeča stran doseže:

- 8 točk v nizu do 15 točk; ali
- 6 točk v nizu do 11 točk.

Med prvim in drugim nizom je dovoljen odmor v dolžini 90 sekund oziroma med drugim in tretjim nizom je dovoljena pavza v dolžini petih minut.

Igre posamezno

Če igralec, ki sprejema servis, napravi »napako« ali če žogica preneha biti v igri, ker se dotakne tal znotraj polja igralca, ki servis sprejema, server osvoji točko. Server nato ponovno servira iz drugega servisnega polja.

Če server naredi »napako« ali žogica preneha biti v igri, ker se dotakne tal znotraj serverjevega igrišča, server izgubi pravico do nadaljnjega serviranja. Server postane igralec, ki je servis sprejemal, nihče pa ne osvoji točke.

Igre dvojic

Na začetku niza in vsakokrat, kadar stran dobi pravico do servisa, mora biti servis izveden iz desnega servisnega polja.

Če stran, ki sprejema servis, napravi »napako« ali če žogica preneha biti v igri, ker se dotakne tal znotraj polja te strani, ki servis sprejema, server osvoji točko. Server nato ponovno servira iz drugega servisnega polja.

Če stran, ki servira naredi »napako« ali žogica preneha biti v igri, ker se dotakne tal znotraj igrišča te strani, server izgubi pravico do nadaljnjega serviranja. Servis dobi stran, ki je servis sprejemala, nihče pa ne osvoji točke.

Vir: Mednarodna badmintonska pravila iz avgusta 2002

Sistem štetja : 1 x 21 točk

Po predhodnem dogovoru je možno igrati na en niz do 21 točk. V tem primeru se uporabljajo naslednje spremembe:

- niz pri vseh disciplinah (vključno ženske posamezno) osvoji tista stran, ki prva doseže 21 točk, razen pri »podaljških«,
- Pri rezultatu 20 - oba, lahko stran, ki je prva dosegla 20 točk, izbira medtem
 - da nadaljuje niz do 21 točk, to pomeni da ne »podaljša« igre,
 - da »podaljša« niz do 23 točk,
- kadar vodeča stran doseže 11 točk, igralca (-ci) zamenjata (-jo) strani igrišča.

Vir: Mednarodna badmintonska pravila iz avgusta 2002

Ta način štetja se je ohranil vse do maja 2006. Vmes je bilo še obdobje testiranja sistema na tri dobljene nize do 7 točk. To je uvedla Mednarodna badmintonska zveza za sezono 2002/2003. Štetje je bilo enako za vseh pet disciplin.

S tem sistemom so želeli igro skrajšati ter jo narediti atraktivnejšo za gledalce. Več odmora med seti bi bilo namenjeno za oglase po televiziji, več dramatičnosti ob

zaključku setov pa bi naj pritegnilo gledalce. Skrajšan čas tekem naj bi omogočal lažje planiranje za organizatorje tekmovanj ter tako tudi lažje planiranje za oglase po televiziji, tekmovalcem pa nudil možnost, da bi lahko šli v naslednje kolo bolj spočiti. Prvo večje mednarodno testiranje sistema na tri dobljene nize do 7 točk je bilo izvedeno novembra 2002 na svetovnem mladinskem prvenstvu na Kitajskem. Rezultat tega sistema je bil, da je sama igra postala nekoliko intenzivnejša, kar pomeni več napadanja in hitrih udarcev. Krajši čas igranja (čas igranja se je v povprečju skrajšal za 10 minut na tekmo) je postal slabost za vzdržljivostne igralce. Pri igri dvojic pa je sistem vnesel veliko živčnosti in hitenja.

Svetovna badmintonska zveza je sistem na tri dobljene nize do 7 točk spoznala za neučinkovitega ter ga na koncu poskusnega obdobja ukinila.

Sistem štetja: 5 x 7 točk (na tri dobljene nize do 7 točk)

Pri sistemu na tri dobljene nize do 7 točk so ostala vsa druga pravila nespremenjena, razen samega štetja.

Igra se na tri dobljene nize do 7 točk, kar pomeni, da lahko v primeru, če je 2 proti dva v nizih, pride do petega odločilnega niza.

Pri vseh disciplinah velja, da je dobila niz tista stran, ki je prva dosegla 7 točk, razen pri podaljških.

Pri rezultatu 6 proti 6 točk, lahko stran, ki je prva dosegla 6 toč izbira medtem, da:

- niz ne podaljša, kar pomeni igra do 7 točk,
- niz podaljša do 8 točk.

Stran, ki je osvojila en niz ima v naslednjem nizu prva servis.

Samo stran, ki servira, ima možnost za nadaljnjo točko.

Odmori in menjava strani igrišča

Igralca (-ci) zamenjata (-jo) strani igrišča po koncu vsakega niza ter v petem setu (če je seveda do njega prišlo), ko vodeči igralec pride do 4. točke.

Med nizi je dovoljena pavza v dolžini 90 sekund. Razen v primeru, ko vrhovni sodnik, zaradi televizijskega prenosa določi, kako drugače.

Noben igralec ne sme brez dovoljenja sodnika zapustiti igrišče.

Vir: Mednarodna badmintonska pravila iz 2002

Kvaliteta igralcev se je iz leta v leto dvigovala, igra je postajala vse bolj dinamična. Pri sistemu štetja na tri dobljene nize do 15 točk je tako prihajalo do maratonskih dvobojev, ki so se lahko zavlekli celo do dveh ur. To je postajalo za gledalce zelo nezanimivo in dolgočasno, za same igralce pa zelo naporno. Velikokrat je prihajalo do mnogih menjav začetnega udarca pri čemer pa je rezultat ostal isti. Tako tudi za televizijske prenose ni bilo več zanimivo kot tudi za organizatorje tekmovanj ne, ker so tekme postale velika neznanka po dolžini trajanja. Zaradi takih tekem so se lahko tekmovanja zavlekla pozno v noč.

Vse to je pripeljalo do tega, da je badminton začel izgubljati na svoji priljubljenosti. Tako so bili vodilni mošje pri IBF-u prisiljeni uvesti novosti, ki bi badminton približale množicam ljudi.

V decembru leta 2005 se je IBF ponovno odločil za spremembo v načinu štetja, vendar tokrat veliko bolj korenito. Želeli so, da se ponovno skrajša igralni čas tekem in poenostavi način štetja, tako, da bo gledalcem v dvorani in pa tudi tistim pred malimi zasloni, postalo bolj razumljivo. Uvedli so »Rally Point Scoring System«, pri čemer je vsaka napaka točka. Igra se na dva dobljena niza do 21 točk. Sistem je bil najprej poskusni in sicer v obdobju od februarja 2006 do maja istega leta. Maja 2006 ga je IBF potrdil in ga sprejel.

Res je z novim sistemom prišlo do večjih presenečenj, kjer lahko slabše uvrščeni igralci premagajo boljše uvrščene igralce na jakostni lestvici. Tudi same tekme trajajo manj časa, kar je bolje za igralce kot tudi za gledalce.

Sistem štetja: 3 x 21 (na dva dobljena niza do 21 točk)

Igra sestoji iz dveh dobljenih setov, v kolikor ni dogovorjeno drugače.

Tekma se igra na dva dobljena seta do 21 točk.

Stran, ki zmaga v reliju, doda točko svojemu seštevku. Stran zmaga v reliju, če nasprotna stran napravi napako ali če žogica ni več v igri, ker se je dotaknila površine igrišča znotraj nasprotnikove strani igrišča.

Pri rezultatu 20 : 20 zmaga stran, ki prva povede za 2 točki.

Pri rezultatu 29 : 29 zmaga stran, ki prva doseže 30. točko.

Stran, ki osvoji set, prva servira v naslednjem.

Odmori in menjava strani igrišča

Ko vodeča stran doseže 11 točk, imata igralca 60 sekundni odmor.

Med dvema setoma je dovoljen dveminutni odmor.

V tretjem setu igralca zamenjata igrišči, ko ena stran doseže 11 točk.

Igre posameznikov

Na začetku tekme in pri sodem številu točk igralec servira iz desnega servisnega polja, pri lihem številu točk servira iz levega servisnega polja.

Če server zmaga v izmenjavi, osvoji točko in ponovno servira iz drugega servisnega polja.

Če zmaga v izmenjavi sprejemnik, osvoji točko in postane novi server.

Igre dvojic

V igrah dvojic je samo en server (glej priloženi diagram). Servis prehaja z igralca na igralca v zaporedju, ki ga kaže diagram.

Na začetku seta in pri sodem številu točk server servira iz desnega servisnega polja, pri lihem številu točk iz levega servisnega polja.

Če zmaga v reliju servisna stran, šteje točko, isti server pa nadaljuje s serviranjem iz drugega servisnega polja.

Če zmaga v reliju sprejemna stran, šteje točko in postane nova servisna stran.

Igralec sprejemne strani, ki je serviral zadnji, ostane v istem servisnem polju, iz katerega je nazadnje serviral. Podobno velja za soigralca.

Igralci ne menjajo svojih servisnih polj, dokler ne osvojijo točke na servis njihove strani.

Če igralci naredijo napako servisnega polja, napako popravijo, ko jo ugotovijo.

V igri dvojic med A in B ter C in D je izžrebana dvojica A in B izbrala servis. A servira C-ju, A bo torej začetni server, C pa začetni sprejemnik.

Tabela 2: Vrstni red serviranja pri igri parov

Potek aktivnosti / razlaga	Rezultat	Servis iz servisnega polja	Server in sprejemnik	Zmagovalec relija		
	0 : 0	Desno servisno polje. Rezultat servisne strani je sodo število.	A servira C-ju A in C sta začetni server oziroma sprejemnik.	A in B	C	D
					B	A
A in B osvojita točko. A in B menjata servisni polji. A servira ponovno iz levega servisnega polja. C in D ostaneta v istih servisnih poljih.	1 : 0	Levo servisno polje. Rezultat servisne strani je liho število.	A servira D-ju	C in D	C	D
					A	B
C in D osvojita točko in dobita pravico do serviranja. Nihče ne menja svojega servisnega polja.	1 : 1	Levo servisno polje. Rezultat servisne strani je liho število.	A servira D-ju	A in B	C	D
					A	B
A in B osvojita točko in dobita pravico do serviranja. Nihče ne menja svojega servisnega polja.	2 : 1	Desno servisno polje. Rezultat servisne strani je sodo število.	B servira C-ju	C in D	C	D
					A	B
C in D osvojita točko in dobita pravico do serviranja. Nihče ne menja svojega servisnega polja.	2 : 2	Desno servisno polje. Rezultat servisne strani je sodo število.	C servira B-ju	C in D	C	D
					A	B
C in D osvojita točko. C in D	3 : 2	Levo servisno polje.	C servira A-ju	A in B	D	C

menjata servisni polji. C servira iz levega servisnega polja. A in B ostaneta v istih servisnih poljih.		Rezultat servisne strani je liho število.			A	B
A in B osvojita točko in dobita pravico do serviranja. Nihče ne menja svojega servisnega polja.	3 : 3	Levo servisno polje. Rezultat servisne strani je liho število.	A servira C-ju	A in B	D	C
A in B osvojita točko. A in B menjata servisni polji. A servira ponovno iz desnega servisnega polja. C in D ostaneta v istih servisnih poljih.	4 : 3	Desno servisno polje. Rezultat servisne strani je sodo število.	A servira D-ju	C in D	D	C
					A	B
					B	A

Vir: badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (sprejeta 6. maja 2006)

Iz Tabele 2 sledi:

- vrstni red serverjev je odvisen od sodega ali lihega rezultata, enako kot pri igrah posameznikov;
- servisni polji menjata le igralca servisne strani, kadar osvojita točko; v vseh ostalih primerih ostajajo igralci v svojih servisnih poljih, iz katerih so začeli predhodni reli, kar zagotavlja menjavo serverjev.

Vir: badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (sprejeta 6. maja 2006)

»Rally Point Scoring System« štetje:

na mednarodnem tekmovanju na Nizozemskem (leta 2006) je bila narejena primerjava trajanja tekem med novim (3 x 21 točk) ter starim (3 x 15 točk) sistemom štetja.

Ugotovljeno je bilo, da traja z novim načinom štetja povprečna tekma 34 minut, kar je za dobrih 10 minut manj, kot tekme, odigrane po starem načinu štetja.

Kljub temu, da nekatere izenačene tekme še vedno trajajo približno eno uro, je večina tekem odigranih v krajšem času.

<http://www.badminton.de/Spielregeln.142.0.html>)

Primerjava različnih načinov štetja skozi zgodovino badmintona:

Tabela 3: Primerjava med starim, eksperimentalnim in novim štetjem v badmintonu.

	štetje do leta 2002	Eksperimentalno štetje 2002	od 2002 do 2006	novo štetje od 2006
nizov v igri	3	5	3	3
točk v nizu	15 oziroma 11	7	15 oziroma 11	21
možnost "podaljšanja"	možnost "podaljšanja"	Možnost "podaljšanja"	možnost "podaljšanja"	na dve točki razlike
možnost za točko	na svoj servis	na svoj servis	na svoj servis	na kateri koli servis
servisov v parih	2	2	2	1

Primerjava med tenisom in badmintonom:

Primerjava je bila narejena med tenisom in badmintonom, natančneje med finalom svetovnega prvenstva v badmintonu v Calgaryju leta 1985 med Han Jianom (Kitajska) in Mortenom Frostom (Danska) in teniškim finalom v Wimbledonu istega leta med Borisom Beckerjem in Kevinom Currenom. Analiza obeh tekem je dala zanimive rezultate.

Tabela 4: Primerjava med tenisom in badmintonom

Šport:	TENIS	BADMINTON
Tekmovanje:	Finale Wimbledonu, leta 1985	Finale svetovnega prvenstva v Calgaryju, leta 1985
Igralci:	Becker – Curren	Han - Frost
Rezultat:	6:3, 6:7, 7:6, 6:4	14:18, 15:10, 15:8
Čas igranja:	198 min	76 min
Aktivni čas igranja (v minutah):	18 min	37 min
Aktivni čas igranja (v %)	9 %	48 %
Število udarcev v celotni igri:	1004	1972
Povprečno število udarcev na reli:	3,4	13,5
Pretečena razdalja:	3,2 km	6,4 km
Mere igralnega polja:	12,88 x 8,23 metra	6,7 x 5,18 metra

Vir: <http://www.worldbadminton.com/badfacts.htm>

Iz Tabele 4 sledi:

- finale Wimbeldona je trajalo 198 minut, finale badmintona pa 76 minut,

- dejanski čas, ki sta ga žogici prestali v igri je približno 18 minut pri tenisu in 37 minut pri badmintonu,

- če primerjamo udarce, je to 1004 proti 1972 in predpostavimo, da igralec preteče 3,6 m na udarec, je rezultat pretečenih 3,2 km igralca tenisa, in približno 6,4 km igralca badmintona. Torej je igralec badmintona pretekel dvakrat več v pol manj časa. To je samo pokazatelj, kako zahteven je badminton. Tenis je odlična igra in večina ljudi razume športna prizadevanja, ki so vključena pri igranju na vrhunski ravni. Iz tega primera lahko zaključimo, da morajo biti igralci badmintona vrhunsko pripravljene. (<http://www.worldbadminton.com/badfacts.htm>)

10. MNENJA IGRALCEV IN TRENERJA O PRAVILIH TER SISTEMU ŠTETJA NA DVA DOBLJENA NIZA DO 21 TOČK

NEFORMALNI INTERVJUJI Z IGRALCI:

Vprašanja:

1. Kateri od sistemov štetja ti je najbolj všeč (sistem štetja: na dva dobljena niza do 15 točk, na tri dobljene nize do 7 točk, na dva dobljena niza do 21 točk- »Rally Point Scoring System«)? Zakaj?
2. Kaj bi spremenil v badmintonu (pravila, sistem štetja), da bi postal še bolj zanimiv za igralce ter gledalce?

Odgovori:

Igralec L.P.:

1. »Najboljši ter najatraktivnejši sistem štetja mi je sistem na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System). To pa zaradi tega, ker je vsaka točka pomembna ter šteje k rezultatu, to naredi vsako točko zanimivo. Igralec si ne sme privoščiti prevelikega taktiziranja, potrebna je visoka koncentracija skozi celotno igro ter zelo malo napak, saj te slednje stanejo točk. Sedaj se igralec bori za vsako točko, sama igra je postala bolj kvalitetna. Zaključki nizov so postali veliko bolj zanimivi in atraktivnejši. Sam sistem omogoča več možnosti za presenečenja, kjer slabše rangirani igralci lahko premagajo boljše rangirane.«

Za igro parov pa menim, da sistem na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System) ni tako dober, saj preprečuje, da bi se razvila igra. Vse preveč poudarka je postalo na servisu. Menim, da bi bilo tu potrebno nekaj spremeniti.

Sistem štetja na tri dobljene nize do 7 točk mi sploh ni ustrezal, saj ni omogočal, da bi se igra razvila - ali je bil začetek niza ali pa že njegov konec.

Kar pa se sistema štetja na dva dobljena niza do 15 točk tiče, je bil dober, vendar dolgočasen, tako za igralce kot tudi za gledalce. Nekatero tekmo so trajale zelo dolgo, kar je bilo zelo utrujajoče tako za igralce kot gledalce.«

2. »V igri parov bi uvedel možnost dolgega servisa in s tem zmanjšal pomen dvomljivih kratkih servisov, ki so velikokrat sporni.« (L. P., osebna komunikacija, april 2007)

Igralec M.K.:

1.»Najbolj všeč mi je sistem na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System), saj je zelo dinamičen, poleg tega pa imaš še možnost, da premagaš višje rangiranega igralca.«

2. »Pri ženskih parih bi spremenila sistem štetja tako, da bi se igralo na dva dobljena niza do 15 točk (Rally Point Scoring System) in ne na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System), kot sedaj. To pa bi naredila zato, ker se drugače tekma zelo »vleče« ter je tako dolgočasna.« (M.K., osebna komunikacija, april 2007)

Igralec A.P.:

1. »Najbolj všeč mi je sistem na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System). Dober se mi zdi predvsem zato, ker igralcu omogoča, da zmaga niz na nasprotnikov servis (primer: vodiš 20 proti 17 ter nasprotnik servira in z odgovorom na servis lahko daš točko ter tako osvojiš niz). Meni osebno je servis po starem sistemu na dva dobljena niza do 15 toč pri zaključni žogici predstavljal velik psihični problem, saj sem se zavedal, da lahko le ob svojem dobrem servisu pri zaključni žogici osvojim niz. Ko je prišlo do podaljšanja niza do 17 točk, sem ravno zaradi tega

velikokrat izgubil podaljške. Veliko lažje mi je osvojiti točko, ko servira nasprotnik, še posebej, ko pride do podaljškov.«

2. »Spremenil bi sistem štetja, pa ne zato, ker se mi ta ne zdi dovolj dober, ampak zato, da bi ga naredil še atraktivnejšega. Uporabil bi istega kot v namiznem tenisu, se pravi na 3 do 4 dobljene nize do 11 točk, pri čemer je vsaka napaka točka. Menim, da je tako še atraktivnejše. Vendar bo za to spremembo potreben še čas, ker mislim, da so današnje generacije prestale že dovolj sistemov ter bo tako za kaj novega potrebno počakati nove generacije igralcev.« (A. P., osebna komunikacija, april 2007)

Igralec M.T.:

1. »Najbolj všeč mi je sistem na dva dobljena niza do 21 točk (Rally Point Scoring System). S tem sistemom je badmintonska igra postala bolj dinamična. Potrebna je zbranost pri vsaki točki, že majhen padec zbranosti lahko nasprotnik izkoristi in pride v prednost. Konstantna zbranost skozi celotno igro je pri tem sistemu še izrazitejša kot pri prejšnjih sistemih. Igra je postala veliko bolj napadalna in dinamična ter s tem tudi atraktivnejša. Odmori skozi igro so dobro razporejeni. Je sistem, ki pokaže realno sliko kakovosti igralcev. Za gledalce je sistem zanimivejši in razumljivejši kot prejšnji, saj se rezultat nenehno spreminja.«

2. »Za igre parov, bi spremenila način štetja, saj menim, da ta ni najprimernejši. Uvedla bi dolg servis do zadnje črte badmintonskega igrišča in s tem zmanjšala pomen velikokrat »dvomljivega« kratkega servisa. Naredila bi tako, da bi skozi celo igro samo en serviral, drugi pa sprejemal žogico, to bi bilo razumljivejše za gledalce. V tretjem odločilnem setu bi uvedla igro do 11 točk, s čimer bi naredila igro še bolj dinamično in napadalno ter s tem zmanjšala prednost vzdržljivejšim igralcem.« (M. T., osebna komunikacija, april 2007)

NEFORMALNI INTERVJU S TRENERJEM:

Vprašanja:

1. Kako potekajo treningi sedaj (sistem na dva dobljena niza do 21 točk) v primerjavi s treningi prej (na dva dobljena niza do 15 točk, na tri dobljene nize do 7 točk)?
2. Ali mora biti današnji vrhunski igralec badmintona telesno bolj pripravljen in tehnično bolj izpopolnjen v primerjavi z igralcem pred leti?
3. V katero smer se razvija badminton (ali: bo še več skokov, bodo še daljše tekme, bo potrebna še večja moč in natančnost udarcev ter kako je vse to odvisno od nove opreme oziroma tehnologije)?
4. Poškodbe; ali jih je več, v sistemu na dva dobljena niza do 21 točk, kot v prejšnjih sistemih?
5. Kaj bi spremenili v badmintonu (pravila, sistem štetja), da bi postal še bolj zanimiv za igralce ter gledalce?

Odgovori:

Trener N.P.:

1. »Sistem štetja na dva dobljena niza do 21 točk je veliko hitrejši ter bolj dinamičen v primerjavi s prejšnjimi sistemi štetja. Je odraz današnjega načina življenja. Ravno zaradi današnjega načina življenja, ki je veliko bolj dinamično, je bila nujno potrebna sprememba sistema, katerega bi ljudje lahko lažje razumeli in sprejeli. Samo tako gre lahko badminton v korak s časom. Ravno zaradi teh stvari je posledično prišlo tudi do sprememb v treningih. Tekme v novem sistemu štetja so v povprečju za dobrih trideset odstotkov krajše. To pa predvsem vpliva na spremembo v količini in intenzivnosti treninga. Prej se je

treniralo dvakrat na dan po dve uri vendar z manjšo intenzivnostjo, sedaj pa se trenira trikrat na dan, dvakrat po eno uro in pol ter enkrat eno uro vendar z večjo intenzivnostjo. Tudi vaje so nekoliko drugačne, ni več tistih »dolgočasnih« vaj za vzdržljivost, pri katerih si isto kombinacijo delal po nekaj deset minut. Veliko več je »balmašin« (kar pomeni, da ima en igralec veliko žog, katere igralcu na nasprotni strani podaja, ta pa poizkuša žoge udariti na nasprotno stran). Veliko več je tudi raznih taktičnih vaj, katerih kombinacije uporabljaš potem v sami igri. V sami pripravi na novo sezono oziroma v splošnih pripravah je veliko več vaj, katere imitirajo situacije na igrišču ter v sami igri (tek po igrišču »z elastiko«, tek po igrišču na mivki, imitacija udarcev s težkim loparjem). Zaradi tekmovanj, ki potekajo skoraj že čez celo leto je seveda temu primerna tudi ciklizacija. Ta ni več takšna kot pred leti, ko se je igralec pripravljaj na eno ali mogoče dva večja tekmovanja v sezoni. Sedaj je že skoraj vsak mesec pomembno tekmovanje (kjer so prisotne denarne nagrade). Ravno zaradi take količine tekmovanj je tudi sistem priprave igralcev drugačen. Do sedemnajstega leta starosti je še primerna priprava igralca na tekmovanja po sistemu ciklizacije. Od sedemnajstega leta naprej pa je najprimernejši sistem po »blokkih«. To je sistem, kjer se igralec v obdobju desetih do dvajsetih dni posveča samo določeni stvari, kot na primer samo enem udarcu ali pa samo določeni motorični sposobnosti.«

2. »Tehnika samih udarcev se je spremenila. Ta se je spremenila predvsem zaradi novih materialov in tehnologije, ki omogoča izdelavo lahkih, hkrati pa trpežnih loparjev. Ravno zaradi veliko lažjih loparjev se izvajajo udarci s krajšimi zamahi (pred dvajsetimi leti so tehtali loparji dobrih 150 gramov danes pa je teža tekmovalnega loparja 85 gramov), ki dajo žogici veliko večjo hitrost. Ravno zaradi večje hitrosti leta žogic mora biti posledično tudi hitrejše premikanje igralca po igrišču. Tako se je tudi sama tehnika premikanja igralca po igrišču (angleško »footwork«) nekoliko spremenila. Pred leti je bilo veliko več teka po igrišču, danes pa je zaradi zamudnosti tega veliko več skokov. Tako se igralec premika s tem da skače naprej, nazaj ter vstran. To seveda zahteva tudi veliko boljšo telesno pripravljenost ter predvsem moč igralca.«

3. »Badmintonska igra mora biti atraktivna. Če hočemo, da je atraktivna, pa mora biti še hitrejša, vsebovati mora še več skritih udarcev. Razvoj novih loparjev je tisti, ki to hitrost še povečuje. Vse ostalo pride posledično.«
4. »Mislim, da ni nič več poškodb kot jih je bilo prej, kljub večjim hitrostim in več skokom. Določeni deli telesa so še vedno bolj izpostavljeni kot že vedno doslej (kolena, skočni sklepi, križni predel hrbta ter rame in roka s katero igralec udarja). Dobra telesna pripravljenost deluje preventivno na igralca.«
5. »Spremenil bi sistem štetja in to tako, da bi se igralo na tri dobljene nize do devet točk, s tem da bi se spet igralo tako, da igralec lahko osvoji točko le na svoj servis. Pri rezultatu 8:8 pa bi bil »teibreak« do pet točk, pri čemer bi bila vsaka napaka točka. S tem bi stopnjeval napetost igre, kar bi bilo za gledalce veliko bolj zanimivo. Pri igri dvojic bi uvedel dolg visok servis do zadnje črte badmintonskega igrišča.« (N. P., osebna komunikacija, april 2007)

11. PRIHODNOST BADMINTONA

Če želimo, da bo šel badminton v korak s časom, so potrebne določene spremembe. Svetovna badmintonska zveza (BWF) se je očitno začela tega zavedati. Tako je uvedla nov način štetja, ter tudi nekatere druge novosti.

Badminton ima bogato zgodovino in tudi njegova prihodnost je svetla.

BWF je odkril novo tekmovanje t.i. Super Serija, sestavljeno iz 12-tih tekmovanj v letu 2007, ki se bo končalo konec sezone z »Mastersom«, z nagradnim skladom 500.000 dolarjev.

»Želimo izboljšat ugled badminton in pokazat, kar že imamo«, je na tiskovni konferenci povedal Paison Rangsitpho, glavni pri BWF-jevem Tekmovalnem komiteju.

»Televizija bo igrala pomembno vlogo pri novi seriji in tekmovanja imajo že zagotovljeno prenašanje polfinal in final v živo. Želimo milijone gledalcev«, pravi Rangsitpho.

BWF je izbral 12 tekmovanj najvišjega razreda v sedanjem koledarju in jih združil v Super Serijo: štiri tekmovanja v Evropi in osem tekmovanj v Aziji.

V Evropi so bili izbrani »All-England«, Švica, Danska in Francija Open, medtem ko bodo v Aziji tekmovanja izvedli na Japonskem, v Indoneziji, Maleziji, Singapurju, Hong Kongu, Koreji ter na Kitajskem.

Najmočnejša badmintonska država Kitajska bo edina, ki bo izvedla dve tekmovanji, prav tako še ni določen kraj »Mastersa«, ki bo na koncu sezone.

Glavni žreb bo imel prostora za 32 najbolje uvrščenih igralcev na svetovni jakostni lestvici.

BWF se že spogleduje s televizijskimi ponovitvami spornih odločitev linijskih sodnikov, kar so zahtevali najboljši igralci. Tako bi z uporabo najnovejše tehnologije odpravili nepravilne odločitve na črtah.

"Smo v fazi raziskovanja," je rekel Rangsikitpho.

"Je zahtevna in draga operacija in zgedovali se bomo po drugih športih, recimo tenisu, kako uporabljajo tehnologijo v ta namen. Mogoče je, da bo v prihodnosti igra poštena za vse igralce. "

<http://www.badmintoncentral.com/forums/archive/index.php/t-34345.html>)

12. SKLEP

Namen diplomske naloge je bil predstaviti spremembe pravil in načina štetja skozi zgodovino badmintona, kako so te spremembe pravil in načina štetja vplivale na razvoj badmintonske igre ter kakšen je bil vpliv sprememb pravil in načinov štetja na popularizacijo badmintona.

Diplomsko delo je monografskega tipa in sloni na dokumentacijskem gradivu (knjižnem in elektronskem) s področja badmintona. Ob skromnejši domači literaturi je bila v večini prisotna tuja literatura. Uporabljena je tudi metoda neformalnega intervjuja z vrhunskimi igralci in trenerjem.

Ugotovljeno je bilo, da so se s širjenjem badmintona v njegovih zgodnjih letih razvijali badmintonski rekviziti in tudi pravila igre. Pravzaprav so pravila, način štetja in rekviziti tisti, ki so pripeljali igro na nivo, kakršnega danes srečujemo.

Zaradi dolgih in monotonih tekem, tako za gledalce kot tudi za igralce, ki so bile odigrane po starem načinu štetja (na dva dobljena niza do 15 točk) je badminton začel izgubljati na svoji priljubljenosti. Ravno zaradi tega so bili vodilni moštve pri (BWF) dolžni storiti nekaj, da bi to preprečili. Tako so spremenili način štetja v veliko bolj dinamičnega in atraktivnejšega na dva dobljena niza do 21 točk, pri čemer je vsaka napaka točka. Poleg tega pa so spremenili tudi nekatera pravila.

Vse te spremembe so seveda vplivale na sam razvoj badmintonske igre. Hkrati s spremembo načinov štetja je prišlo tudi do sprememb v načinu samega treniranja ter taktike v igri.

Seveda ne smemo tu pozabiti na badmintonsko opremo, ki se je z razvojem novih materialov in načinov v proizvodnji prav tako spreminjala in izpopolnjevala. V pravilih je opredeljeno kakšna oprema se lahko uporablja na tekmovanjih. Pravila določajo obliko in velikost loparja ter tudi žogice.

Sprememba sistema štetja (na dva dobljena niza do 21 točk pri čemer je vsaka napaka točka) je po mojem mnenju prinesla nov pridih v badminton. Igra je postala bolj dinamična in atraktivna tako za gledalce kot igralce. Vsaka točka je pomembna, saj šteje k rezultatu, tako da mora biti koncentracija igralcev nenehno na visokem nivoju.

In res je z novim sistemom prišlo do večjih presenečenj, kjer lahko slabše uvrščeni igralci premagajo boljše uvrščene na jakostni lestvici. Tudi same tekme trajajo manj časa, kar je bolje za igralce kot tudi za gledalce.

To pomeni, da imajo v badmintonu še vedno primat azijske države, predvsem Kitajska, ki je v zadnjem času skoraj nepremagljiva. Za Kitajsko pa so Indonezija, Malezija in Koreja. Evropa jim skuša slediti ampak žal neuspešno, razen v posameznih izjemah.

Z uvedbo novih, najprestižnejših turnirjev imenovanih Super Serije (na njih lahko nastopi samo 32 najboljših uvrščenih igralcev na svetovni jakostni lestvici in imajo najnižji nagradni sklad 200.000 ameriških dolarjev) se želi doseči, da bi se badminton začel pogosteje prenašati po televiziji in tako še bolj približati množicam ljudi ter hkrati s tem privabiti sponzorje.

Kljub temu, da so zadnje spremembe načina štetja ter pravil prinesle nekatere zelene rezultate, bo morala BWF tudi v prihodnje iskati rešitve, ki bi badminton naredile še atraktivnejši tako za gledalce kot tudi za igralce.

13. LITERATURA

1873 Muree- Simla Rules. Pridobljeno 30.11.2006, iz

http://www.worldbadminton.com/rules/1873_Muree-Simla.htm

1875 Encyclopaedia Britanica Rules. Pridobljeno 30.11.2006, iz

http://www.worldbadminton.com/rules/1875_EB.htm

Badminton (Equipment). Pridobljeno 7.12.2006, iz

<http://en.wikipedia.org/wiki/Badminton#Equipment>

Badmintonska pravila Mednarodne badmintonske zveze (BWF) sprejeta 6. maj 2006

Centenary of the Badminton Association of England (Umpires). Pridobljeno

4.12.2006, iz <http://www.worldbadminton.com/newsite/History/bae.htm>

Dave Jacobs. Origins of the Sport of Badminton. Pridobljeno 2.4.2007, iz

<http://www.thejacobs.free-online.co.uk/BadHist/index.htm>

Fabig, R., Olinski., K.H., Skrolz., M. (1995). *Richitg Badminton*. München: BLV sportpraxis T

IBF New Super Series. Pridobljeno 13.12.2006, iz

<http://www.badmintoncentral.com/forums/archive/index.php/t-34345.html>

Mednarodna badmintonska pravila iz meseca avgusta leta 2002

Mednarodna badmintonska pravila iz leta 2002

Members associations. Pridobljeno 29.11.2006, iz

<http://www.internationalbadminton.org/>

Najpogosteje zastavljena vprašanja v zvezi z badmintonom. Pridobljeno 27.11.2006, iz <http://www.argus-klub.si/argus.htm>

O badmintonu. Pridobljeno 27.11.2006, iz <http://www.badminton-klublj.si/badminton-obadmintonu.asp>

Odlična rekreacija za mlade in starejše. Pridobljeno 27.11.2006, iz <http://www.badminton-klublj.si/badminton-rekreacija.asp>

Statistična primerjava med tenisom in badmintonom. Pridobljeno 6.12.2006, iz <http://www.worldbadminton.com/badfacts.htm>

The banning of the s- servis. Pridobljeno 6.12.2006, iz <http://www.badmintoncentral.com/badminton-central/content/view/20/35/>

Žorga, M. in Nagode, M. (1992). *Gradivo za seminar za vaditelja badmintona*. Ljubljana.